

Alueiden komitean lausunto aiheesta ”Yhteisen maatalouspolitiikan uudistusta ja maaseudun kehittämistä vuoden 2013 jälkeen koskevat säädösehdotukset”

(2012/C 225/14)

ALUEIDEN KOMITEA

- katsoo, että komission ehdotukset ovat edelleen liian kaukana YMP:n perusteellisesta uudistuksesta, joka olisi kuitenkin välttämätön eurooppalaisen maatalouden ja maaseutualueiden säilyttämisen kannalta.
- katsoo, että komissio tekee strategisen virheen asettaessaan jälkikäteen tapahtuvan kriisinhallinnan etusijalle markkinoiden ennakoivan sääntelyn sijaan.
- kehottaa komissiota pohtimaan uudelleen erilaisten kiintiöjärjestelmien poistamista.
- katsoo, että on keskeisen tärkeää tasapainottaa voimasuhteita elintarvikkeiden tuotantoketjussa tuottajien hyväksi.
- katsoo, että Euroopan unionin kauppapolitiikan tarkistus on ratkaisevan tärkeää maatalousalan kannalta.
- pitää tärkeänä komission ehdottamaa tukien tasapainottamista, mutta katsoo komission ehdotuksen olevan riittämätön parantamaan pienten ja keski suurten maatilojen kilpailukykyä.
- kehottaa komissiota laskemaan tuen asteittaisen vähentämisen kynnyksarvoja 100 000 eurosta alkaen ja asettamaan tuelle tilakohtaisen 200 000 euron katon.
- kehottaa laatimaan alustavan aikataulun EU:n tasolla tapahtuvalle täydelliselle yhdenmukaistamiselle.
- katsoo, että jäsenvaltioiden tulisi voida osoittaa 10 prosenttia vuosittaisesta kansallisesta enimmäismäärästä mekanismiin, jolla tuetaan luonnonolosuhteista johtuvista ja erityisistä rajoitteista kärsiviä alueita.
- pitää oleellisena, että turvataan asianmukaiset varat paikallisten infrastruktuurien kehittämiseen maaseutualueilla Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston puitteissa sekä maaseutukuntien mahdollisuudet saada koheesiopolitiikan varoja EAKR:stä yleisen maaseudun kehittämispolitiikan puitteissa.
- suosittelee, että uudistuksen yhteydessä noudatettaisiin laajemmin toissijaisuusperiaatetta, jotta jäsenvaltiolla ja alueilla olisi joustavammat toimintamahdollisuudet.
- toivoo, että ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisille maatalouskäytännöille myönnettävän tuen käyttöönottomahdollisuus voi johtaa alueellisten sopimusten allekirjoittamiseen alueviranomaisten ja maataloustuottajaryhmien välillä.
- kehottaa ottamaan maaseutualueiden edustajat täysipainoisesti mukaan kumppanuussopimusten laatimiseen.

Esittelijä	René SOUCHON (FR, PSE), Auvergnen aluevaltuuston puheenjohtaja
Viiteasiakirjat	<p>Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä – COM(2011) 625 final/2</p> <p>Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä (YMJ-asetus) – COM(2011) 626 final/2</p> <p>Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen – COM(2011) 627 final/2</p> <p>Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta – COM(2011) 628 final/2</p> <p>Ehdotus – Neuvoston asetus maataloustuotteiden yhteiseen markkinajärjestelyyn liittyvien tiettyjen tukien ja vientitukien vahvistamista koskevien toimenpiteiden määrittämisestä – COM(2011) 629 final</p> <p>Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 muuttamisesta viljelijöille vuonna 2013 myönnettävien suorien tukien soveltamisen osalta – COM(2011) 630 final</p> <p>Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta tilatukijärjestelmän ja viininviljelijöille myönnettävän tuen osalta – COM(2011) 631 final</p>

I POLIITTISET SUOSITUKSET

ALUEIDEN KOMITEA

YMP:n painopistealat

1. hyväksyy Euroopan komission tulevalle yhteiselle maatalouspolitiikalle määrittelemät tavoitteet, jotka liittyvät luonnonvarojen kestävään hallintaan, elintarviketurvallisuuteen, maatalouden harjoittamiseen koko EU:n alueella, tasapainoiseen aluekehitykseen, unionin koko maataloustuotannon kilpailukykyyn sekä YMP:n yksinkertaistamiseen.

2. katsoo kuitenkin, että komission ehdotukset ovat edelleen liian kaukana yhteisen maatalouspolitiikan perusteellisesta uudistuksesta, joka olisi kuitenkin välttämätön eurooppalaisen maatalouden ja maaseutualueiden säilyttämisen kannalta ja jossa

olisi otettava huomioon eurooppalaisten maatalojen tarpeet, kuten Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksesta määrätään, sekä taattava eurooppalaisten maataloustuottajien yhdenvertainen kohtelu.

3. katsoo, että yhteisen maatalouspolitiikan on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti taattava maatalousväestölle kohtuullinen elintaso suhteessa koko yhteiskuntaan. Tämän tavoitteen tueksi tarvitaan markkinoiden vaikuttamiseen tähtäviä toimenpiteitä, joilla taataan säännönmukaiset tuottajahinnat ja samalla myös kohtuulliset hinnat kuluttajille.

4. pitää tärkeänä komission ehdottamaa tukien tasapainottamista, mutta katsoo komission ehdotuksen olevan riittämätön parantamaan pienten ja keskisuurten maatalojen, luonnonolosuhteista johtuvista rajoitteista kärsivien alueiden ja saarialueiden sekä eräiden heikentyneiden toimialojen kilpailukykyä. Komitea toivoo lisäksi, että tasapainottamisen varmistamiseksi otettaisiin huomioon muitakin kriteereitä, erityisesti työllisyyttä.

5. suosittelee, että uudistuksen yhteydessä noudatettaisiin laajemmin toissijaisuusperiaatetta, jotta jäsenvaltiolla ja alueilla olisi joustavammat toimintamahdollisuudet.

6. pitää erityisen tärkeänä, että yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanon hallinnollisia sääntöjä yksinkertaistetaan maataloustuottajien kannalta, mutta katsoo, että yksinkertaistaminen ei saa johtaa huomioon otettavien kriteerien liialliseen yhdenmukaistamiseen, mikä olisi vahingollista paikallisten ja alueellisten erityispiirteiden kannalta.

7. pitää tärkeänä, että yhteisen maatalouspolitiikan kautta edistetään nykyistä enemmän maataloustuotannon laatua. Tämä koskee erityisesti virallisen laatumerkinnän alaisia tuotteita. Komitea kehottaa Euroopan komissiota sovittamaan yhteisen maatalouspolitiikan ja laatuolitoitiikan paremmin yhteen.

Markkinoiden sääntely

8. pitää komission ehdottamia markkinoiden sääntelytoimenpiteitä pettymyksenä ja katsoo niiden olevan selkeä askel taaksepäin yhteisen maatalouspolitiikan kehityksessä. Vaikka markkinoiden vakauttaminen on kirjattu Lissabonin sopimukseen, komissio ei ehdota minkäänlaista tehokasta julkista tuotannonvalvontamekanismia.

9. katsoo, että komissio tekee strategisen virheen asettaessaan jälkikäteen tapahtuvan kriisinhallinnan etusijalle sen sijaan, että sääntelyn avulla pyrittäisiin torjumaan hintojen epävakautta tehokkaasti ja vähemmän kustannuksin.

10. kehottaa komissiota pohtimaan uusien vaikutustenarviointien valmistuttua uudelleen eri kiintiö- ja tuotanto-oikeusjärjestelmien (sokeri, maito, viiniköynnösten istutus-oikeudet) poistamista erityisesti epäsuotuisilla alueilla ja ennen kaikkea vuoroaluetuilla.

11. kehottaa komissiota säilyttämään yhteisön suosituimmuusasemaan liittyvät mekanismit⁽¹⁾ ja asettamaan etusijalle (yksityiset ja julkiset) interventio- ja varastointimekanismit.

12. katsoo, että mikäli komission seuraavalle yhteiselle maatalouspolitiikalle määrittelemä elintarviketurvallisuutta koskeva tavoite halutaan saavuttaa, on välttämätöntä tasapainottaa voimasuhteita elintarvikkeiden tuotantoketjussa tuottajien hyväksi.

13. katsoo, että Euroopan unionin kauppapolitiikan tarkistus on ratkaisevan tärkeää maatalousalan kannalta, sillä maatalous ei saa olla pelinappula, jonka avulla ainoastaan edistetään teollisuuden ja palvelualan vientiä unionin ulkopuolisiin maihin.

14. katsoo, että Euroopan globalisaatorahasto, jolle on myönnetty 2,5 miljardia euroa, ei ole tarkoituksenmukainen

pyrittäessä lieventämään seurauksia, joita tietyistä kauppasopimuksista aiheutuu maatalousalalle. Rahaston tarkoituksena ei etenkin ole tasapainottaa parhaillaan neuvoteltavina olevien kahdenvälisen kauppasopimusten ennakoitavissa olevia vaikutuksia.

Lähentyminen

15. katsoo, että alue- ja paikallisviranomaisilla on kunkin jäsenvaltion institutionaalinen kehys huomioon ottaen täysi oikeus osallistua YMP:n toteuttamiseen ensimmäisen pilarin puitteissa, sillä aluetason mukanaolo voi mahdollistaa tukien paremman suuntaamisen maatalouden sosiaalisten, ympäristöön liittyvien, agronomisten ja alueellisten erityispiirteiden mukaisesti sekä taata näin rahastojen tehokkaamman käytön.

16. on tyytyväinen siihen, että komission ehdotuksissa on luovuttu historiallisista viitetasoista, sillä järjestelmä ei ollut tassa-arvoinen eikä oikeudenmukainen tapa jakaa tukia viljelijöille.

17. pitää silti komission ehdottamaa tukien jakautumista edelleen liian epätasaisena uusien jäsenvaltioiden ja etenkin suuria Euroopan unionin tukia vähiten saavien Baltian maiden kannalta ja harmittelee, että komissio ei ole asettanut määräaikoja jäsenvaltioiden lähentymiselle. Tältä osin ehdoissa ja aikataulussa tulisi ottaa huomioon tuotantokustannukset kussakin jäsenvaltiossa.

18. toivoo, että perustukien lähentäminen tehdään jokaisessa jäsenvaltiossa vaiheittain mutta kohtuullisessa ajassa ottaen huomioon myös jäsenvaltioiden erilaiset lähtötilanteet ja että unionin tasolla tapahtuvalle täydelliselle yhdenmukaistamiselle laaditaan alustava aikataulu.

Asteittainen vähentäminen ja enimmäismäärät

19. kehottaa komissiota laskemaan tuen asteittaisen vähentämisen kynnsarvoja 100 000 eurosta alkaen ja asettamaan tuelle tilakohtaisen 200 000 euron katon, josta vähennetään edellisuonna tosiasiallisesti maksetut ja ilmoitetut palkat, joihin luetaan myös yrittäjän työstä maksetut palkkiot.

20. suosittelee komissiolle, että tästä vaiheittain tapahtuvasta tukien vähentämisestä saatavat varat voitaisiin kohdentaa toimenpiteisiin ja toimiin, jotka kukin jäsenvaltio määrittelee oman alueensa osalta.

Tukien tuotantosidonnaisuus

21. katsoo, että tukien säilyttäminen tuotantoon sidottuina eräissä tapauksissa tai valituilla herkillä alueilla on tärkeää tyydyttävän tuotanto- ja arvonlisätason ylläpitämiseksi.

⁽¹⁾ "YMP:n tulevaisuus vuoden 2013 jälkeen", alueiden komitea, René Souchon, 2010. CdR 127/2010 fin.

22. kehottaa komissiota mahdollistamaan sen, että jäsenvaltiot voivat antaa viljelijöille tuotantosidonnaista tukea niin, että ne määrittelevät itse, mitkä tiettyihin vaikeuksiin joutuneet maatalouden alat ovat taloudellisesti, yhteiskunnallisesti ja/tai ympäristön kannalta erityisen tärkeitä. Komitea kehottaa myös vahvistamaan tukien tuotantosidonnaisuuden mekanismeja luonnolosuhteista johtuvista rajoitteista kärsivillä alueilla, saarialueilla sekä syrjäisimmillä alueilla siten, että ehdotetussa asetuksessa jo mainittujen tuotannonalojen lisäksi otetaan huomioon myös virallisten laatuomerkintöjen alaiset maataloustuotteet, luomutuotanto mukaan luettuna.

23. katsoo, että maatalousmarkkinoiden vakauttamiseen tähtäävien eurooppalaisten strategioiden toteuttamiseksi – ilman, että luodaan keinotekoisia tukijärjestelmiä toiseen pilariin – olisi käynnistettävä riskinhallintatoimenpiteitä, jotka olisi poistettava maaseudun kehittämisosiesta.

Ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisat maatalouskäytännöt

24. pitää tarpeellisena eurooppalaisen maatalouden tuotantomallin muuttamista, jota komissio esittää ympäristötoimien yhteydessä. Ympäristötoimien luettelo on kuitenkin liian joustamaton tarvittaviin alueellisiin ja paikallisiin mukautuksiin ja antaakseen parhaan mahdollisen panoksen Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden hyväksi.

25. katsoo, että eurooppalaisen maatalouden siirtyminen kestävämpään tuotantomalliin ja sopeutuminen ilmastonmuutokseen edellyttävät, että innovatiivisia sovelluksia maatalousalalla tuetaan nykyistä enemmän. Euroopan unionin tavoitteeksi asetama innovoiva ja kestävä talous vaatii lisää synergiaa kestävyysajattelun mukaisen maatalous- ja kalastuspolitiikan, ilmasto- ja energiapolitiikan, aluepolitiikan ja tutkimuspolitiikan välillä. Tässä yhteydessä AK korostaa ruokaan liittyvän tutkimuksen hyödyllisyyttä ja sitä innovatiivisten sovellusten potentiaalia, jonka biopohjainen sektori tarjoaa.

26. pitää komission ehdottamia toimenpiteitä riittämättöminä, koska ne ovat liian yleisluonteisia. Komitea kehottaa siksi komissiota voimistamaan toissijaisuusperiaatteen soveltamista, jotta toimenpiteet toteutetaan mahdollisimman lähellä paikallisia agronomisia, ympäristö- ja sosioekonomisia realiteetteja siten, että kohdistettujen maatalouden ympäristötoimenpiteiden aloiteoikeus ja hallinnointi annetaan paikallis- ja alueviranomaisille, joille annetaan myös mahdollisuus ottaa käyttöön yhdessä maataloustuottajien tai niiden edustajien kanssa allekirjoitettuja alueellisia sopimuksia. Komitea katsoo lisäksi, että olisi aiheellista luoda edellytykset kaikkien tilojen osallistumiselle suorittamalla laaja käytettävissä olevien tukityyppien uudelleentarkastelu.

27. katsoo, että jäsenvaltioiden tunnustaman maatalouden ympäristösertifioinnin saaneiden maataloustuottajien on pystyttävä hyötymään täysimääräisesti ympäristötuista edellyttäen, että näistä menettelyistä laaditaan tarkat eritelvät ja Euroopan komissio antaa niille virallisen hyväksynnän. Näin taataan, että vaatimukset ovat kaikissa jäsenvaltioissa samanlaiset.

28. katsoo, että vähintään 7 prosentin tilakohtaisen osuuden muuttaminen maatalousmaasta tuottamattomaksi luonnonhoitoalaksi voi tiettyissä tilanteissa osoittautua liian suureksi osudeksi. Komitea kehottaa komissiota lisäämään joustavuutta ja jättämään alueiden määriteltäväksi sen, miten toimenpide pannaan täytäntöön paikallisten erityispiirteiden mukaisesti. Tällainen voisi olla esimerkiksi mahdollisuus sisällyttää mukaan pysyvät laidunmaat.

29. ehdottaa, että komissio valmistautuisi ehdottamaan asianmukaisin välinein ”proteiinisuunnitelman” käyttöönottoa EU:n tasolla valkuais- ja palkokasvien viljelyn lisäämiseksi, jotta taataan valkuaisaineiden omavaraisuus eurooppalaisilla karjatilastoilla, vähennetään synteettisten typpilannoitteiden käyttöä ja parannetaan maaperän hedelmällisyyttä.

30. kehottaa komissiota muuttamaan ehdotuksessa olevaa pysyvän nurmen määritelmää ja pitämään se ennallaan ilman velvoitetta heinäkasvien enemmistöä.

Alueet, joilla on luonnolosuhteista johtuvia rajoitteita

31. kehottaa tekemään luonnolosuhteista johtuvista ja erityisistä rajoitteista kärsiviä alueita tukevasta mekanismista pakollisen kaikille jäsenvaltioille. Tästä tulisi näin kolmas, perustukea ja erityistä ympäristötukea täydentävä tukitaso.

32. katsoo, että jäsenvaltioiden tulisi voida osoittaa 10 prosenttia vuosittaisesta kansallisesta enimmäismäärästä mekanismiin, jolla tuetaan luonnolosuhteista johtuvista ja erityisistä rajoitteista kärsiviä alueita.

33. kehottaa laajentamaan luonnolosuhteista johtuvista ja erityisistä rajoitteista kärsivän alueen määritelmää ottamalla mukaan alueellisen yhteenkuuluvuuden ja aluesuunnittelun kriteerit. Näin otetaan huomioon eristyneisyys ja infrastruktuuritarjonta sekä ekosysteemien herkkyyden, kuten alueiden komitea on suositellut aikaisemmin⁽²⁾.

Perustamistuki

34. katsoo, että komission ehdottama perustukia täydentävä, nuorille maataloustuottajille suunnattu erityistuki on oikeasuuntainen, mutta riittämätön toimenpide. Lisäksi sen tulee olla vapaaehtoinen.

35. kehottaa komissiota tukemaan aktiivisemmin viljelyn aloittamista.

36. katsoo, että uusien tilojen perustamiseen liittyvät ongelmat johtuvat pääasiassa maanhankinnan vaikeudesta tai pankkilainojen huonosta saatavuudesta. Komitea kehottaakin kannustamaan jäsenvaltioita – toissijaisuusperiaatetta kunnioittaen – perustamaan maanomistuksen ja pankkilainojen takuumekanismeja.

⁽²⁾ ”Luonnonhaitta-alueiden viljelijöiden tuet”, alueiden komitea, Luis Durnwalder, 2010, CdR 314/2009 fin.

Aktiiviviljelijä ja pienviljelijä

37. kehottaa komissiota määrittelemään tarkemmin aktiiviviljelijän käsitteen, jotta estetään suorien tukien myöntäminen luonnollisille tai oikeushenkilöille, jotka eivät suoraan osallistu maatalan hallintaan ja maataloustöihin.

38. katsoo, että komission esitys pienviljelijöiden erityisase-
man tunnustamisesta on aiheellinen, sillä monissa Euroopan
unionin maissa maatalous tarjoaa erittäin huomattavan osan
maaseudun työpaikoista. Komitean mielestä tämä järjestelmä
myös yksinkertaistaa osaltaan yhteistä maatalouspolitiikkaa,
mutta komitea toivoo vähimmäistuen nostamista 1 000 euroon.

Maaseudun kehittäminen

39. pitää tervetulleena ehdotusta yhteisestä strategiakehyk-
sestä kaikille rahastoille, maaseuturahasto mukaan luettuna.

40. katsoo, että yhteisen strategiakehyksen käyttöönotto voi
tarjota mahdollisuuden laajentaa koheesiopolitiikan yhteydessä
sovellettava aluejako koskemaan myös maaseudun kehittämis-
politiikkaa. Tämä laajentaminen tukisi pyrkimystä parantaa yhteis-
rahoitusosuuksien yhtenäistämistä. Komitea kehottaa näin
ollen komissiota tarkastelemaan laajentamisen vaikutuksia.

41. katsoo, että komission pyrkimys integroida maaseudun
kehitys Eurooppa 2020 -strategiaan ja yhteiseen strategiakehyk-
seen, johon kuuluvat EAKR, ESR, koheesiorahasto ja Euroopan
meri- ja kalatalousrahasto, tarjoaa mahdollisuuden kehittää maa-
seutualueita tasapainoisesti ja yhdenmukaisesti. Useissa Euroopan
unionin jäsenvaltioissa maaseutu ei ole rinnastettavissa maa-
talouteen, vaan se on myös pienyritystoiminnan ja asumisen
aluetta.

42. pitää näin ollen oleellisena, että turvataan asianmukaiset
varat paikallisten infrastruktuurien kehittämiseen maaseutualueilla
Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston puitteissa
sekä maaseutukuntien mahdollisuudet saada koheesiopolitiikan
varoja EAKR:stä yleisen maaseudun kehittämispolitiikan
puitteissa.

43. katsoo, että epäsuotuisassa asemassa olevien alueiden
määrittelyssä olisi tukeuduttava yhteisiin ja vertailukelpoisiin ob-
jektiviisiin Euroopan unionin laajuisiin kriteereihin. Komitea kat-
soo, että tässä yhteydessä olisi käytettävä uutta epäsuotuisassa
asemassa olevien alueiden määrittelyä, jonka tulee kuitenkin
käsittää myös muita kriteerejä, jotta voidaan ottaa huomioon
maaseutualueiden tarpeet ja erityispiirteet unionin tasolla.

44. toteaa, että esitetyt kuusi painopistealuetta ovat hyvin
hajanaisia eikä mikään niistä nivoudu kiinteästi yhteisistä sään-
nöksistä annetun asetuksen yhteentoista temaattiseen tavoitteeseen.
Tämä uusi rakenne ei myöskään sovi yhteen nykyisen neljän
toimintalinjan järjestelmän kanssa eikä helpota yhden-
netyt lähestymistavan muodostamista muiden yhteiseen strategiakehykseen
kuuluvien rahastojen kanssa.

45. pyytää komissiota laatimaan maaseudun eurooppalaisen
kehittämisstrategian, joka on jokaisen jäsenvaltion mukautettavissa
kumppanuussopimuksien puitteissa aluetasolla.

46. kannattaa mahdollisuutta siirtää varoja ensimmäisestä pil-
arista toiseen pilariin 10 prosentin rajaan asti.

47. on tyytyväinen siihen, että uudessa yhteisiä säännöksiä
koskevassa asetuksessa säädetään maaseuturahastoon sekä Euroopan
aluekehitysrahastoon, Euroopan sosiaalirahastoon, koheesiorahastoon ja
Euroopan meri- ja kalatalousrahastoon sovellettavista yhteisistä säännöistä.
Komitea pitää tätä ratkaisevana läpimurtona, jonka avulla voidaan
varmistaa, että näille rahastoille luodaan yhteisesti integroidut alueelliset
lähestymistavat.

48. pitää tärkeänä, että maaseudun kehittämistä koskeva ase-
tus tukee maatalouden ulkopuolisia työllisyysmahdollisuuksia maaseutu-
alueilla, mutta pitää aivan yhtä tärkeänä, että maaseudun ongelmat
otetaan huomioon kaikissa rakennerahastoissa. Komitea onkin huolissaan
Euroopan unionin maaseutualueille varaaman tuen kehityksestä, sillä
niitä ei mainita uudessa EAKR-asetuksessa.

49. ei pidä tarkoituksenmukaisena riskinhallintavälineen sisällyttämistä
maaseudun kehittämistukeen. Komitea kehottaa komissiota poistamaan
asetuksesta tämän toimenpiteen sekä asettamaan sen sijaan etusijalle
ensimmäisen pilarin sääntelytoimenpiteet.

50. on erittäin tyytyväinen siihen, että Leader-säännöksiä on laajennettu
niin, että ne kattavat myös muut rahastot paikallisyhteisöjen omia
kehittämissuunnitelmia koskevan uuden lähestymistavan myötä. Tämä
takaa paikallisten kehittämissuunnitelmien yhdenmukaisen täytäntöönpanon,
ja toimia tuetaan kaikkein asianmukaisimmista rahastoista.

51. kiinnittää huomiota kaupunkien lähellä maataloutta harjoittavien
erityiseen asemaan Eurooppa 2020 -tavoitteita vastaavien ratkaisujen
edistämiseksi ja katsoo, että kaupunkien lähellä sijaitsevilla maatalous-
alueilla ja maaseutualueilla on erityisiä vahvuuksia ja velvoitteita,
jotka oikeuttavat temaattisten alohjemien toimeenpanon toisen
pilarin puitteissa.

Hallintotapa

52. pitää tärkeänä, että rahoitukseen osallistuvilla paikallis- ja
alueviranomaisilla on keskeinen rooli hallintoviranomaisten kumppaneina
maaseudun kehittämistä koskevan asetuksen täytäntöönpanossa,
sillä paikallis- ja alueprojekteihin pohjautuva lähestymistapa
eurooppalaisten rahastojen hyödyntämisessä on tehokkaampi ja
toimivampi.

53. katsoo, että vuoden 2013 jälkeisen yhteisen maatalouspolitiikan
muotoileminen uudelleen onnistuu vain ottamalla käyttöön unionin,
jäsenvaltioiden ja alueiden muodostama monitasoinen hallintokehys.

54. kehottaa ottamaan maaseutualueiden edustajat täysipainoisesti
mukaan kumppanuussopimusten laatimiseen.

55. pitää mielenkiintoisena ehdotettua mahdollisuutta ottaa käyttöön alaohjelmia erityisille alueille, kuten vuoristoseuduille, saarialueille tai erityisille aloille, mutta katsoo, että tämä voi tuoda todellista lisäarvoa ainoastaan, mikäli näistä alaohjelmista säädetään samalla myös rakennerahastoasetuksissa aluekehitystoimien valikoiman laajentamiseksi kaikkiin EU:n rahoitusvälineisiin ja mikäli paikallis- ja alueviranomaiset tukevat niitä.

56. kehottaa ottamaan paikallis- ja alueviranomaisten edustaja mukaan maaseudun kehittämiskomiteaan, joka avustaa komissiota delegoitujen säädösten antamismenettelyssä. Yleisellä tasolla komitea kehottaa tarkistamaan uudelleen maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston neuvo-antavien ryhmien kokoonpanon, jotta nämä ryhmät edustaisivat paremmin maaseutupiirejä.

Budjetti

57. katsoo, että yhdennettynä politiikan alana toteutettavalle YMP:lle monivuotisessa rahoituskehyksessä varattu 435,6 miljardin talousarvio on kaudella 2014–2020 vahvistettava reaalmääräisenä, onpa sitten kyse ensimmäisestä tai toisesta pilarista, kun otetaan huomioon huomattavat haasteet, joita maatalous- ja elintarvikeala kohtaa tulevina vuosina.

58. on kuitenkin huolissaan unionin laajuisesta julkisen talouden velkakriisistä ja pelkää, että se voi tulevaisuudessa vaarantaa yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksen. Komitea katsoo, että näin ollen on entistään tarpeellisempaa säilyttää uuden YMP:n rahoitus kunnianhimoisella tasolla.

II MUUTOSEHDOTUKSET

COM(2011) 626 final/2

Muutosehdotus 1

21 artiklan 3 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Jäsenvaltion on strategiaansa laatiessaan laadittava luettelo hedelmä- ja vihannesalan, hedelmä- ja vihannesjalostealan sekä banaanian tuotteista, jotka voivat saada tukea sen järjestelmästä. Luetteloon ei saa kuitenkaan sisällyttää tuotteita, jotka on suljettu pois komission delegoiduilla säädöksillä 22 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti toteutamilla toimenpiteillä. Jäsenvaltioiden on valittava tuotensa objektiivisten kriteerien perusteella, joihin voivat kuulua kausiluonteisuus, tuotteiden saatavuus tai ympäristönäkökohdat. Tässä yhteydessä jäsenvaltiot voivat asettaa etusijalle unionista peräisin olevat tuotteet.	Jäsenvaltion on strategiaansa laatiessaan laadittava luettelo hedelmä- ja vihannesalan, hedelmä- ja vihannesjalostealan sekä banaanian tuotteista, jotka voivat saada tukea sen järjestelmästä. Luetteloon ei saa kuitenkaan sisällyttää tuotteita, jotka on suljettu pois komission delegoiduilla säädöksillä 22 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti toteutamilla toimenpiteillä. Jäsenvaltioiden on valittava tuotensa objektiivisten kriteerien perusteella, joihin voivat kuulua kausiluonteisuus, tuotteiden saatavuus tai ympäristönäkökohdat. Tässä yhteydessä <u>kouluhedelmäjärjestelmään kuuluvien tuotteiden tulee olla peräisin yksinomaan unionista.</u>

Perustelu

Näin pyritään soveltamaan eurooppalaisiin tuotteisiin yhteisön etuuskohtelua verrattuna unionin ulkopuolisista maista tuleviin tuotteisiin.

Muutosehdotus 2

Uusi kohta ennen 101 artiklaa

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
	<u>Maitokiintiöistä luopumista sekä viiniköynnösten istutus-oikeuksien lakkauttamista koskevien vaikutustenarviointien on määrä valmistua 31:seen joulukuuta 2012 mennessä, ja niiden tulosten perusteella komissio toimittaa 30:nteen heinäkuuta 2013 mennessä ehdotuksen, jolla jatketaan tai tarkistetaan menettelyitä, joilla kiintiöistä ja istutus-oikeuksista pyritään luopumaan maidon, viinin ja sokerin tuotannossa.</u>

Perustelu

Useat eri asiantuntija-arviot osoittavat, että istutusoikeuksista ja kiintiöistä luopuminen (Tutkimus viiniköynnösten istutusoikeuksien vapauttamisen yhteiskunnallistaloudellisista ja alueellisista vaikutuksista, AREV-MOISAn tutkimus, maaliskuu 2012) johtaa tuotannon keskittymiseen tietyille alueille, ja tästä aiheutuvia taloudellisia, alueellisia ja ympäristövaikutuksia komissio on arvioinut huonosti.

Muutosehdotus 3

108 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Toimialakohtaiset organisaatiot	Toimialakohtaiset organisaatiot
<p>1. Jäsenvaltioiden on pyynnöstä hyväksyttävä millä tahansa 1 artiklan 2 kohdassa luetellulla alalla toimivat toimialakohtaiset organisaatiot, jotka</p> <p>a) muodostuvat yhden tai useamman alan tuotteiden tuotantoon, kauppaan ja/tai jalostukseen liittyvien taloudellisten toimien edustajista;</p> <p>b) on perustettu kaikkien tai joidenkin niihin kuuluvien organisaatioiden tai yhteenliittymien aloitteesta;</p> <p>c) pyrkivät tiettyyn päämäärään, johon voi sisältyä vähintään yksi seuraavista tavoitteista:</p> <p>i) tuotantoa ja markkinoita koskevan tietämyksen ja avoimuuden parantaminen, muun muassa julkistamalla aiemmin tehtyjen sopimusten mukaisia hintoja ja määriä sekä niiden kestoa koskevia tilastotietoja sekä toteuttamalla selvityksiä markkinoiden tulevasta kehityksestä alueellisella tai valtakunnallisella tasolla;</p> <p>ii) tuotteiden markkinoille saattamisen entistä paremman yhteensovittamisen edistäminen erityisesti tutkimuksen ja markkinatutkimusten avulla;</p> <p>iii) unionin sääntöjen mukaisten vakiosopimusten laatiminen;</p> <p>iv) tuotteisiin liittyvän potentiaalin enempi hyödyntäminen;</p> <p>v) tiedottaminen ja tutkimusten toteuttaminen tuotannon järjeistämiseksi, parantamiseksi ja ohjaamiseksi markkinoiden tarpeisiin ja kuluttajien makuun ja odotuksiin entistä paremmin mukautettujen tuotteiden suuntaan, erityisesti tuotteiden laadun, suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tuotteiden erityisominaisuudet mukaan lukien, ja ympäristönsuojelun osalta;</p> <p>vi) keinojen etsiminen eläinlääkintätuotteiden tai kasvinsuojeluaineiden ja muiden tuotantopanosten käytön rajoittamiseksi ja tuotteiden laadun varmistamiseksi sekä maaperän ja vesien suojelemiseksi;</p>	<p>1. Jäsenvaltioiden on pyynnöstä hyväksyttävä millä tahansa 1 artiklan 2 kohdassa luetellulla alalla toimivat toimialakohtaiset organisaatiot, jotka</p> <p>a) muodostuvat yhden tai useamman alan tuotteiden tuotantoon, kauppaan ja/tai jalostukseen liittyvien taloudellisten toimien edustajista;</p> <p>b) on perustettu kaikkien tai joidenkin niihin kuuluvien organisaatioiden tai yhteenliittymien aloitteesta;</p> <p>c) pyrkivät tiettyyn päämäärään, johon voi sisältyä vähintään yksi seuraavista tavoitteista:</p> <p>i) tuotantoa ja markkinoita koskevan tietämyksen ja avoimuuden parantaminen, muun muassa julkistamalla aiemmin tehtyjen sopimusten mukaisia hintoja ja määriä sekä niiden kestoa koskevia tilastotietoja sekä toteuttamalla selvityksiä markkinoiden tulevasta kehityksestä alueellisella tai valtakunnallisella tasolla;</p> <p>ii) tuotteiden markkinoille saattamisen entistä paremman yhteensovittamisen edistäminen erityisesti tutkimuksen ja markkinatutkimusten avulla, <u>mukaan lukien sellaisten indeksien laatiminen, jotka kattavat kustannukset, suuntaukset ja markkinoiden kehityksen</u>;</p> <p>iii) unionin sääntöjen mukaisten vakiosopimusten laatiminen;</p> <p>iv) tuotteisiin liittyvän potentiaalin enempi hyödyntäminen;</p> <p>v) tiedottaminen ja tutkimusten toteuttaminen tuotannon järjeistämiseksi, parantamiseksi ja ohjaamiseksi markkinoiden tarpeisiin ja kuluttajien makuun ja odotuksiin entistä paremmin mukautettujen tuotteiden suuntaan, erityisesti tuotteiden laadun, suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tuotteiden erityisominaisuudet mukaan lukien, ja ympäristönsuojelun osalta;</p> <p>vi) keinojen etsiminen eläinlääkintätuotteiden tai kasvinsuojeluaineiden ja muiden tuotantopanosten käytön rajoittamiseksi ja tuotteiden laadun varmistamiseksi sekä maaperän ja vesien suojelemiseksi;</p>

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
vii) menetelmien ja keinojen kehittäminen tuotteiden laadun parantamiseksi kaikissa tuotannon ja kaupan pitämisen vaiheissa;	vii) menetelmien ja keinojen kehittäminen tuotteiden laadun parantamiseksi kaikissa tuotannon ja kaupan pitämisen vaiheissa;
viii) luonnonmukaiseen maatalouteen liittyvän potentiaalın hyödyntäminen ja tällaisen maatalouden sekä alkuperänimitysten, laatumerkintöjen ja maantieteellisten merkintöjen suojaaminen ja edistäminen;	viii) luonnonmukaiseen maatalouteen liittyvän potentiaalın hyödyntäminen ja tällaisen maatalouden sekä alkuperänimitysten, laatumerkintöjen ja maantieteellisten merkintöjen suojaaminen ja edistäminen;
ix) integroitua kestävää tuotantoa tai muita ympäristöystävällisiä tuotantotapoja koskevien tutkimusten edistäminen ja laatiminen;	ix) integroitua kestävää tuotantoa tai muita ympäristöystävällisiä tuotantotapoja koskevien tutkimusten edistäminen ja laatiminen;
x) tuotteiden terveelliseen kulutukseen kannustaminen ja terveydelle vaarallisen käytön haitoista tiedottaminen;	x) tuotteiden terveelliseen kulutukseen kannustaminen ja terveydelle vaarallisen käytön haitoista tiedottaminen;
xi) menekinedistämiskampanjoiden toteuttaminen erityisesti kolmansissa maissa.	xi) menekinedistämiskampanjoiden toteuttaminen erityisesti kolmansissa maissa.

Perustelu

Markkinoilla on ehdottomasti oltava erilaisista tekijöistä koostuvat viitehinnat, joiden noudattamisen ei tule tietenkään olla pakollista. EU:n ulkopuolisia maita ei tule asettaa etusijalle unionin maataloustuotteiden menekinedistämisessä, sillä menekinedistäminen on ehdottoman tärkeää myös sisämarkkinoilla, joilla kolmansista maista peräisin olevien tuontituotteiden tarjonta aiheuttaa paineita.

Muutosehdotus 4

112 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Toimenpiteet, joilla helpotetaan tarjonnan mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin	Toimenpiteet, joilla helpotetaan tarjonnan mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin
Ottaen huomioon tarve rohkaista 106–108 artiklassa tarkoitettuja organisaatioita toteuttamaan toimia, joilla helpotetaan tarjonnan mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin, lukuun ottamatta markkinoilta poistamiseen liittyviä toimia, siirretään komissiolle 160 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat elävien kasvien, naudan- ja vasikanlihan, sianlihan, lampaan- ja vuohenlihan sekä munien ja siipikarjanlihan aloilla toteutettavia toimenpiteitä	Ottaen huomioon tarve rohkaista 106–108 artiklassa tarkoitettuja organisaatioita toteuttamaan toimia, joilla helpotetaan tarjonnan mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin, lukuun ottamatta markkinoilta poistamiseen liittyviä toimia, siirretään komissiolle 160 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat <u>elävien kasvien, naudan- ja vasikanlihan, sianlihan, lampaan- ja vuohenlihan sekä munien ja siipikarjanlihan aloilla kaikilla 1 artiklan 2 kohdassa mainituilla aloilla</u> toteutettavia toimenpiteitä
a) laadun parantamiseksi;	a) laadun parantamiseksi;
b) tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen paremman järjestelyn edistämiseksi;	b) tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen paremman järjestelyn edistämiseksi;
c) markkinahintojen kehityksen seurannan helpottamiseksi;	c) markkinahintojen kehityksen seurannan helpottamiseksi;
d) lyhyen ja pitkän aikavälin ennusteiden laatimisen mahdollistamiseksi käytettävien tuotantokeinojen tuntemuksen perusteella.	d) lyhyen ja pitkän aikavälin ennusteiden laatimisen mahdollistamiseksi käytettävien tuotantokeinojen tuntemuksen perusteella.

Perustelu

Unionin säännösten olisi tarjottava kaikki mahdolliset välineet, jotta kaikki alat voivat hyötyä näistä toimista, sillä nämä kysymykset koskevat kaikkia aloja eivätkä vain joitakin niistä, ja ne ovat myös keskeinen osa tuottajaorganisaatioiden, tuottajaorganisaatioiden liittojen sekä kaikkien alojen toimialakohtaisten organisaatioiden tehtäviä.

Muutosehdotus 5

117 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
<p>Yleiset säännöt</p> <p>1. Rajoittamatta tapauksia, joissa tämän asetuksen mukaisesti vaaditaan tuonti- tai vientitodistukset, yhden tai useamman maataloustuotteen unioniin tuontia varten vapaaseen liikkeeseen luovuttamiseksi tai unionista vientiä varten voidaan edellyttää todistuksen esittämistä ottaen huomioon todistusten tarve asianomaisten markkinoiden hallinnoinnin ja erityisesti asianomaisten tuotteiden kaupan seurannan kannalta.</p> <p>2. Jäsenvaltioiden on myönnettävä todistukset kaikille hakijoille riippumatta näiden sijoittautumispaikasta unionissa, jollei perussopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetussa säädöksessä toisin säädetä ja rajoittamatta tämän luvun soveltamiseksi annettuja toimenpiteitä.</p> <p>3. Todistukset ovat voimassa koko unionin alueella.</p>	<p>Yleiset säännöt</p> <p>1. Rajoittamatta tapauksia, joissa tämän asetuksen mukaisesti vaaditaan tuonti- tai vientitodistukset, yhden tai useamman maataloustuotteen unioniin tuontia varten vapaaseen liikkeeseen luovuttamiseksi tai unionista vientiä varten voidaan edellyttää todistuksen esittämistä ottaen huomioon todistusten tarve asianomaisten markkinoiden hallinnoinnin ja erityisesti asianomaisten tuotteiden kaupan seurannan kannalta.</p> <p>2. Jäsenvaltioiden on myönnettävä todistukset kaikille hakijoille riippumatta näiden sijoittautumispaikasta unionissa, jollei perussopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetussa säädöksessä toisin säädetä ja rajoittamatta tämän luvun soveltamiseksi annettuja toimenpiteitä.</p> <p>3. Todistukset ovat voimassa koko unionin alueella.</p> <p><u>4. Unionin tuotteisiin sovellettavia markkinoille saattamista koskevia säännöksiä – mukaan lukien eläinlääkintä- ja kasvinsuojelualoilla sekä elintarvikealalla hyväksytyt säännökset, joilla varmistetaan, että tuotteet täyttävät hygienija terveysnormit ja suojelevat kansalaisten terveyttä sekä kasvien ja eläinten terveyttä ja eläinten hyvinvointia – ja ympäristönormeja on sovellettava myös tuontituotteisiin. Tuontitodistuksia ei voida myöntää Euroopan unioniin tuotaville tuotteille, jotka eivät täytä näitä vaatimuksia.</u></p>

Perustelu

Markkinoille Euroopassa saatettavien tuotteiden tulisi vastata elintarviketurvallisuutta ja jäljitettävyyttä sekä terveyskysymyksiä, kasvinsuojelua, ympäristöä ja eläinten hyvinvointia koskevia laatuvaatimuksia, jotka ovat velvoittavia unionin tuottajille. Näitä sääntöjä tulee soveltaa yleisesti ulkosuhteissa ja erityisesti kolmansien maiden kanssa tehtävissä sopimuksissa.

Muutosehdotus 6

131 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
<p>Suojatoimenpiteet</p> <p>1. Jollei tämän artiklan 3 kohdasta muuta johdu, komissio toteuttaa unioniin suuntautuvaa tuontia vastaan suoja-toimenpiteitä tuontiin sovellettavasta yhteisestä järjestelmästä 26 päivänä helmikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 260/2009 (1) ja tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä 7 päivänä heinäkuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 625/2009 (2) mukaisesti.</p> <p>2. Jollei muiden Euroopan parlamentin ja neuvoston säädösten tai neuvoston muiden säädösten nojalla toisin säädetä, komissio vahvistaa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti suoja-toimenpiteitä sellaista unioniin suuntautuvaa tuontia vastaan, josta määrätään perussopimuksen 218 artiklan mukaisesti tehdyissä kansainvälisissä sopimuksissa.</p> <p>3. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 162 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.</p>	<p>Suojatoimenpiteet</p> <p>1. Jollei tämän artiklan 3 kohdasta muuta johdu, komissio toteuttaa unioniin suuntautuvaa tuontia vastaan suoja-toimenpiteitä tuontiin sovellettavasta yhteisestä järjestelmästä 26 päivänä helmikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 260/2009 (1) ja tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä 7 päivänä heinäkuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 625/2009 (2) mukaisesti.</p> <p>2. Jollei muiden Euroopan parlamentin ja neuvoston säädösten tai neuvoston muiden säädösten nojalla toisin säädetä, komissio vahvistaa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti suoja-toimenpiteitä sellaista unioniin suuntautuvaa tuontia vastaan, josta määrätään perussopimuksen 218 artiklan mukaisesti tehdyissä kansainvälisissä sopimuksissa.</p> <p>3. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 162 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.</p>

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
<p>Kun komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 162 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.</p>	<p>Kun komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 162 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.</p>
<p>Komissio hyväksyy 162 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa erityäin kiireellisissä tapauksissa välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä.</p>	<p>Komissio hyväksyy 162 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa erityäin kiireellisissä tapauksissa välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä.</p>
<p>Vahvistetut toimenpiteet annetaan viipymättä tiedoksi jäsenvaltioille, ja ne tulevat voimaan välittömästi.</p>	<p>Vahvistetut toimenpiteet annetaan viipymättä tiedoksi jäsenvaltioille, ja ne tulevat voimaan välittömästi.</p>
<p>4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä peruuttaa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistetut unionin suoja-toimenpiteet tai muuttaa niitä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 162 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.</p>	<p>4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä peruuttaa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistetut unionin suoja-toimenpiteet tai muuttaa niitä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 162 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.</p>
<p>Komissio hyväksyy 162 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa erityäin kiireellisissä tapauksissa välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä.</p>	<p>Komissio hyväksyy 162 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa erityäin kiireellisissä tapauksissa välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä.</p>
<p>(¹) EUVL L 84, 31.3.2009, s. 1. (²) EUVL L 185, 17.7.2009, s. 1.</p>	<p>(¹) EUVL L 84, 31.3.2009, s. 1. (²) EUVL L 185, 17.7.2009, s. 1.</p>

Perustelu

Unionin ulkorajoille on luotava joustavia valvontamenettelyitä, joiden avulla pystytään tunnistamaan ja torjumaan välittömästi sellaiset maatalouden tuontituotteet, jotka voivat synnyttää epätervettä kilpailua unionin tuotteiden kanssa tai horjuttaa sisämarkkinoiden tasapainoa.

Muutosehdotus 7

144 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
<p><i>Yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteita koskevat poikkeukset maataloustuottajien ja maataloustuottajyhdistysten osalta</i></p>	<p><i>Yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteita koskevat poikkeukset maataloustuottajien ja maataloustuottajyhdistysten osalta</i></p>
<p>1. Perussopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta tämän asetuksen 143 artiklassa tarkoitettuihin sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, jotka ovat tarpeen perussopimuksen 39 artiklassa esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi.</p>	<p>1. Perussopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta tämän asetuksen 143 artiklassa tarkoitettuihin sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, jotka ovat tarpeen perussopimuksen 39 artiklassa esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi.</p>

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
<p>Perussopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei varsinkaan sovelleta sellaisiin maataloustuottajien, maataloustuottajayhdistysten, maataloustuottajayhdistysten liittojen tai tämän asetuksen 106 artiklan nojalla hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden tai tämän asetuksen 107 artiklan nojalla hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden liittojen sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, jotka koskevat maataloustuotteiden tuotantoa, myyntiä tai yhteisten varastointi-, käsittely- tai jalostuslaitosten käyttöä, ja joihin ei sisälly veloitetta soveltaa samoja hintoja, jollei kilpailu tällöin esty tai perussopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarannu.</p> <p>2. Jollei unionin tuomioistuimen toimivallasta tutkia komission päätöksiä muuta johdu, ainoastaan komissiolla on toimivalta, sen jälkeen kun se on kuullut jäsenvaltioita ja niitä yrityksiä tai yritysten yhteenliittymiä, joita asia koskee, sekä muita luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, joiden kuulemista se pitää tarpeellisena, ratkaista täytäntöönpanosäädöksillä tehtävällä päätöksellä, joka on julkaistava, mitkä sopimukset, päätökset ja menettelyt täyttävät 1 kohdassa säädetyt edellytykset.</p> <p>Komissio tekee kyseisen ratkaisun joko omasta aloitteestaan taikka jonkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai sellaisen yrityksen tai yritysten yhteenliittymän pyynnöstä, jota asia koskee.</p> <p>3. Julkaistaessa 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päätös on mainittava asianosaisten nimet ja päätöksen pääasiallinen sisältö. Siinä on otettava huomioon yritysten perustellut edut niiden liikesalaisuuksien suojan suhteen.</p>	<p>Perussopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei varsinkaan sovelleta</p> <p>a) sellaisiin maataloustuottajien, maataloustuottajayhdistysten, maataloustuottajayhdistysten liittojen tai tämän asetuksen 106 artiklan nojalla hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden tai tämän asetuksen 107 artiklan nojalla hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden liittojen sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, jotka koskevat maataloustuotteiden tuotantoa, myyntiä tai yhteisten varastointi-, käsittely- tai jalostuslaitosten käyttöä, ja joihin ei sisälly veloitetta soveltaa samoja hintoja, jollei kilpailu tällöin esty tai perussopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarannu;</p> <p>b) <u>tämän asetuksen II osaston II luvun 3 ja 4 jakson mukaisesti tehtyihin sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin;</u></p> <p>c) <u>sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, joiden tavoitteena on määritellä viitearvoja, joilla pyritään kattamaan tuottajille aiheutuvia kustannuksia.</u></p> <p>2. Jollei unionin tuomioistuimen toimivallasta tutkia komission päätöksiä muuta johdu, ainoastaan komissiolla on toimivalta, sen jälkeen kun se on kuullut jäsenvaltioita ja niitä yrityksiä tai yritysten yhteenliittymiä, joita asia koskee, sekä muita luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, joiden kuulemista se pitää tarpeellisena, ratkaista täytäntöönpanosäädöksillä tehtävällä päätöksellä, joka on julkaistava, mitkä sopimukset, päätökset ja menettelyt täyttävät 1 kohdassa säädetyt edellytykset.</p> <p>Komissio tekee kyseisen ratkaisun joko omasta aloitteestaan taikka jonkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai sellaisen yrityksen tai yritysten yhteenliittymän pyynnöstä, jota asia koskee.</p> <p>3. Julkaistaessa 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päätös on mainittava asianosaisten nimet ja päätöksen pääasiallinen sisältö. Siinä on otettava huomioon yritysten perustellut edut niiden liikesalaisuuksien suojan suhteen.</p>

Perustelu

Elintarvikkeiden tuotantoketjun ensimmäisessä vaiheessa toteutettujen neuvottelu- ja sopimussuhteiden tulee muodostaa poikkeus kilpailusäännöistä. Tämä koskee etenkin maito-, hedelmä- ja vihannesaloja (viimeksi mainittu 105 artiklan 2 ja 3 kohtaan ehdotettujen muutosten johdosta), joita säädellään yhdellä ja samalla YMJ:llä. Pidämme tätä poikkeusta täysin yhteensopivana, kun otetaan huomioon perussopimuksen 101 artiklan 3 kohtaan sisältyvät poikkeusmahdollisuudet sekä muutetun 144 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyt takuut. Toisaalta on sallittava, että tietyissä olosuhteissa voidaan luoda markkinahinnoille viitteitä, joita voidaan käyttää markkinoillesaattamisprosessissa. Niissä on otettava huomioon tuotantokustannukset, tarjonta, kysyntä, hintojen kehitys ja muut hintoihin vaikuttavat historialliset, rakenteelliset tai suhdannetekijät. Niiden määrittelyssä tarkoituksena ei ole asettaa ehtoja vaan se, että toimijat voisivat ottaa ne huomioon tehdessään ostamiseen ja myymiseen liittyviä päätöksiä.

Muutosehdotus 8

155 artiklan 5 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
<p>5. Unioni osallistuu 1 kohdassa säädetyistä toimenpiteistä jäsenvaltiolle aiheutuvien menojen rahoitukseen 50 prosentilla.</p>	<p>5. Unioni osallistuu 1 kohdassa säädetyistä toimenpiteistä jäsenvaltiolle aiheutuvien menojen rahoitukseen 50 prosentilla.</p>

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Suu- ja sorkkataudin torjumiseksi naudan- ja vasikanliha-, maito- ja maitotuote-, sianliha- sekä lampaan- ja vuohenliha-aloilla unioni osallistuu rahoitukseen kuitenkin osuudella, joka on 60 prosenttia tällaisista menoista.	Suu- ja sorkkataudin torjumiseksi <u>sekä kunkin jäsenvaltion hyväksymissä ohjelmissa määriteltyjen tautien hävittämissä</u> naudan- ja vasikanliha-, maito- ja maitotuote-, sianliha- sekä lampaan- ja vuohenliha-aloilla unioni osallistuu rahoitukseen kuitenkin osuudella, joka on 60 prosenttia tällaisista menoista.

Perustelu

Pidämme tärkeänä, että tunnustettujen eläintautien ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevia jäsenvaltioissa voimassa olevia ohjelmia kohdellaan samalla tavoin kuin suu- ja sorkkataudin vastaisia toimia, joten unionin tulee osallistua niihin 60 prosentin rahoitusosuudella.

COM(2011) 625 final/2

Muutosehdotus 9

9 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Suoria tukia ei myönnetä sellaiselle luonnolliselle tai oikeushenkilölle taikka luonnollisten tai oikeushenkilöiden ryhmälle, johon pätee jompi kumpi seuraavista:	Suoria tukia ei myönnetä <u>tai voida siirtää</u> sellaiselle luonnolliselle tai oikeushenkilölle taikka luonnollisten tai oikeushenkilöiden ryhmälle, johon pätee <u>jompi kumpi jokin</u> seuraavista:
a) suorien tukien vuotuinen määrä on alle 5 prosenttia muusta kuin maataloustoiminnasta peräisin olevista kokonaistuloista viimeisimpänä verovuonna; tai	a) <u>suorien tukien vuotuinen määrä on alle 5 prosenttia muusta kuin maataloustoiminnasta peräisin olevista kokonaistuloista viimeisimpänä verovuonna; tai henkilöt eivät jäsenvaltioiden määrittelemien kriteerien perusteella osallistu säännöllisesti tilan hallinnointiin tai töihin;</u>
b) maatalousmaa koostuu pääosin aloista, jotka pidetään laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa luontaisella tavalla, eikä mainittu henkilö tai ryhmä harjoita kyseisillä aloilla jäsenvaltion 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti vahvistamia vähimmäistoimia.	b) <u>kyseessä on yli 10 000 euron suora tuki ja henkilöiden tulot maanviljelyn ulkopuolelta ylittävät 75 prosenttia näiden kokonaistuloista;</u>
	c) maatalousmaa koostuu pääosin aloista, jotka pidetään laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa luontaisella tavalla, eikä mainittu henkilö tai ryhmä harjoita kyseisillä aloilla jäsenvaltion 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti vahvistamia vähimmäistoimia.

Muutosehdotus 10

11 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Viljelijälle tämän asetuksen mukaisesti tietyinä kalenterivuonna myönnettävää suorien tukien määrää alennetaan seuraavasti:	Viljelijälle tämän asetuksen mukaisesti tietyinä kalenterivuonna myönnettävää suorien tukien määrää <u>sisältäen 29 artiklan mukaiset tuet ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisiin maatalouskäytänteisiin</u> alennetaan seuraavasti:

Perustelu

Koska tuet ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisiin maatalouskäytänteisiin ovat kytköksissä tuotantoon, ne on perusteltua ottaa huomioon myös asteittaisen vähentämiseen ja enimmäismäärään liittyvissä toimenpiteissä, jotta tuet jakautuvat oikeudenmukaisemmin.

Muutosehdotus 11

14 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
<p>Pilareiden välinen joustavuus</p> <p>1. Jäsenvaltio voi päättää ennen 1 päivää elokuuta 2013 asettaa saataville enintään 10 prosenttia tämän asetuksen liitteessä II esitetystä kalenterivuosien 2014–2019 vuotuisista kansallisista enimmäismääristään käytettäväksi lisätukena asetuksen (EU) N:o [RDR] mukaisesti maaseuturahastosta rahoitettavien maaseudun kehittämisohjelmien toimenpiteisiin. Vastaava määrä ei ole tämän jälkeen enää käytettävissä suoriin tukiin.</p> <p>Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päätöksestä on ilmoitettava komissiolle viimeistään mainitussa alakohdassa tarkoitettuna päivämääränä.</p> <p>Toisen alakohdan mukaisesti ilmoitettu määrä on sama kaikkina ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuina vuosina.</p>	<p>Pilareiden välinen joustavuus</p> <p>1. Jäsenvaltio voi päättää ennen 1 päivää elokuuta 2013 asettaa saataville enintään 10 prosenttia tämän asetuksen liitteessä II esitetystä kalenterivuosien 2014–2019 vuotuisista kansallisista enimmäismääristään käytettäväksi lisätukena asetuksen (EU) N:o [RDR] mukaisesti maaseuturahastosta rahoitettavien maaseudun kehittämisohjelmien toimenpiteisiin. Vastaava määrä ei ole tämän jälkeen enää käytettävissä suoriin tukiin.</p> <p>Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päätöksestä on ilmoitettava komissiolle viimeistään mainitussa alakohdassa tarkoitettuna päivämääränä.</p> <p>Toisen alakohdan mukaisesti ilmoitettu määrä on sama kaikkina ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuina vuosina. <u>Jos sovelletaan tämän asetuksen 20 artiklaa, jäsenvaltiot voivat asettaa nämä summat alueiden saataville noudattaen maaseuturahaston enimmäismäärän jakamiselle asetettuja puolueettomia ja syrjimättömiä perusteita.</u></p>

Perustelu

Maaseudun kehittämiseen käytettävät määrärahat on järkevää jakaa toisessa pilarissa asetettujen kriteerien mukaisesti. Järjestelmään on syytä jättää jonkin verran joustovaraa. Jos esimerkiksi määritellään alue ”Lombardian tasanko” ja sille asetetaan kansallinen enimmäismäärä, siihen kuuluvien alueiden kannattaisi asettaa omiin maaseudun kehittämisohjelmiinsa määrärahaikiintiöitä, jotta ne voisivat toteuttaa alakohtaisia politiikkoja.

Muutosehdotus 12

22 artiklan 3 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
<p>3. Edellä olevassa 2 kohdassa säädettyä mahdollisuutta käyttävän jäsenvaltion on käytettävä kyseisen kohdan soveltamisen jälkeen jäljelle jäänyt enimmäismäärän osuus tukioikeuksien arvon korottamiseksi silloin kun 2 kohdan mukaisesti laskettu viljelijän tukioikeuksien kokonaisarvo perustukijärjestelmässä on alhaisempi kuin niiden tukioikeuksien, erityistukioikeudet mukaan luettuina, kokonaisarvo, jotka hänellä oli 31 päivänä joulukuuta 2013 asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisessa tilatukijärjestelmässä. Tätä varten asianomaisen viljelijän jokaisen tukioikeuden kansallista tai alueellista yksikköarvoa on korotettava tietyllä osuudella 2 kohdan mukaisesti laskettujen perustukijärjestelmään liittyvien tukioikeuksien kokonaisarvon ja niiden tukioikeuksien, erityistukioikeudet mukaan luettuina, kokonaisarvon, jotka viljelijällä oli 31 päivänä joulukuuta 2013 asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisessa tilatukijärjestelmässä, välisestä erotuksesta.</p> <p>Jäsenvaltio voi korotuksen laskemiseksi ottaa huomioon myös asetuksen (EY) N:o 73/2009 52 artiklan, 53 artiklan 1 kohdan ja 68 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti kalenterivuonna 2013 myönnetyn tuen, jos se on päättänyt olla soveltamatta asianomaisiin aloihin tämän asetuksen IV osaston mukaista vapaaehtoista tuotantosidonnaista tukea.</p>	<p>3. Edellä olevassa 2 kohdassa säädettyä mahdollisuutta käyttävän jäsenvaltion on käytettävä kyseisen kohdan soveltamisen jälkeen jäljelle jäänyt enimmäismäärän osuus tukioikeuksien arvon korottamiseksi silloin kun 2 kohdan mukaisesti laskettu viljelijän tukioikeuksien kokonaisarvo perustukijärjestelmässä on alhaisempi kuin niiden tukioikeuksien, erityistukioikeudet mukaan luettuina, kokonaisarvo, jotka hänellä oli 31 päivänä joulukuuta 2013 <u>on hallussaan ja joita käytetään vuotta 2013 koskevan yhtenäishakemuksen perusteella suoritettavaan maksuun</u> asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisessa tilatukijärjestelmässä. Tätä varten asianomaisen viljelijän jokaisen tukioikeuden kansallista tai alueellista yksikköarvoa on korotettava tietyllä osuudella 2 kohdan mukaisesti laskettujen perustukijärjestelmään liittyvien tukioikeuksien kokonaisarvon ja niiden tukioikeuksien, erityistukioikeudet mukaan luettuina, kokonaisarvon, jotka viljelijällä oli 31 päivänä joulukuuta 2013 asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisessa tilatukijärjestelmässä, välisestä erotuksesta.</p>

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi viljelijällä katsotaan olevan tukioikeuksia 31 päivänä joulukuuta 2013, jos tukioikeudet on myönnetty tai lopullisesti siirretty hänelle viimeistään kyseisenä päivämääränä.	Jäsenvaltio voi korotuksen laskemiseksi ottaa huomioon myös asetuksen (EY) N:o 73/2009 52 artiklan, 53 artiklan 1 kohdan ja 68 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti kalenterivuonna 2013 myönnetyn tuen, jos se on päättänyt olla soveltamatta asianomaisiin aloihin tämän asetuksen IV osaston mukaista vapaaehtoista tuotantosidonnaista tukea. Ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi viljelijällä katsotaan olevan tukioikeuksia 31 päivänä joulukuuta 2013, jos tukioikeudet on myönnetty tai lopullisesti siirretty hänelle viimeistään kyseisenä päivämääränä.

Perustelu

Muutosehdotus koskee 22 artiklan 3 kohtaa (viimeistä kohtaa). Vuoden 2014 oikeuksia määriteltäessä käytettävissä on mekanismeja oikeuksien siirtämiseksi toiminnan lopettaneelta aktiivisesti toimivalle. Joulukuun 31. päivä saattaa aiheuttaa petoksia. Oikeuksien määrittelyssä kannattaakin tukeutua siihen, minkä oikeuksien perusteella suoritettiin vuotta 2013 koskevaan yhtenäishakemukseen perustuva maksu.

Muutosehdotus 13

22 artiklan 5 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Kaikkien tukioikeuksien yksikköarvon on viimeistään hakuvuonna 2019 oltava sama koko jäsenvaltiossa tai, jos sovelletaan 20 artiklaa, alueella.	Kaikkien tukioikeuksien yksikköarvon on viimeistään hakuvuonna 2019 oltava sama koko jäsenvaltiossa tai, jos sovelletaan 20 artiklaa, alueella. <u>Kolmen vuoden sisällä uudistuksen toimeenpanosta komissio ehdottaa alustavaa aikataulua tilatukioikeuksien lähentämiselle 27 valtion EU:ssa.</u>

Perustelu

Komissio ehdottaa yhdenmukaistamista jäsenvaltioiden sisällä, mutta ei lainkaan erittele määräaika tai ehtoja jäsenvaltioiden väliselle lähentymiselle.

Muutosehdotus 14

Uusi kohta ennen 29 artiklaa

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
	<u>Ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisille maatalouskäytännöille myönnettävän tuen käyttöönottomahdollisuus alueellisella tasolla 20 ja 29 artiklan mukaisesti voi johtaa alueellisten sopimusten allekirjoittamiseen alueviranomaisten ja maataloustuottajaryhmien välillä 33 artiklassa asetetun 30 prosentin enimmäismäärän rajoissa. Alueelliset sopimukset tarjoavat mahdollisuuden toteuttaa tukikelpoisilla maatalousmailla kollektiivisesti suurisuuntaisia, kannustavia erityistoimia, joilla pyritään parantamaan vesivarojen hallintaa, luonnon monimuotoisuutta ja maaperää alueellisten erityispiirteiden mukaisesti yhteisiin ja mitattaviin tavoitteisiin pohjautuen.</u>

Muutosehdotus 15

Uusi kohta ennen 29 artiklaa

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
	<u>Jäsenvaltiot laativat "proteiinisuunnitelman", jolla tuetaan paikallisiin maaperä- ja ilmasto-olosuhteisiin parhaiten soveltuvien öljy- ja valkuaiskasvien viljelyä 33 artiklassa asetun 30 prosentin enimmäismäärän rajoissa.</u>

Muutosehdotus 16

29 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Yleiset säännöt 1. Viljelijän, jolla on oikeus tukeen 1 luvussa tarkoitetussa perustukijärjestelmässä, on noudatettava 25 artiklan 2 kohdassa määritellyillä tukikelpoisilla hehtaareillaan seuraavia ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisia maatalouskäytäntöjä: a) Viljelijän on viljeltävä peltoalallaan vähintään kolmea eri kasvia, jos hänellä on yli 3 hehtaaria peltoalaa, eikä sitä käytetä kokonaisuudessaan nurmituotantoon (kylvetty tai luontainen), eikä se ole merkittävän osan vuodesta kokonaan kesannolla tai kokonaan sellaisten kasvien viljelyssä, jotka kasvavat veden alla; b) viljelijän on säilytettävä tilallaan oleva pysyvä nurmi; ja c) viljelijällä on oltava maatalousmaallaan luonnonhoitoala.	Yleiset säännöt 1. Viljelijän, jolla on oikeus tukeen 1 luvussa tarkoitetussa perustukijärjestelmässä, on noudatettava 25 artiklan 2 kohdassa määritellyillä tukikelpoisilla hehtaareillaan seuraavia ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisia maatalouskäytäntöjä: a) Viljelijän on viljeltävä peltoalallaan vähintään kolmea eri kasvia, jos hänellä on yli 3 hehtaaria peltoalaa, eikä sitä käytetä kokonaisuudessaan nurmituotantoon (kylvetty tai luontainen), eikä se ole merkittävän osan vuodesta kokonaan kesannolla tai kokonaan sellaisten kasvien viljelyssä, jotka kasvavat veden alla; b) viljelijän on säilytettävä tilallaan oleva pysyvä nurmi; ja c) viljelijällä on oltava maatalousmaallaan luonnonhoitoala. <u>2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, näitä määräyksiä voidaan mukauttaa, mikäli viljelijä on tehnyt 29 artiklassa tarkoitetun alueellisen sopimuksen, jolla mahdollistetaan esimerkiksi erilaisten aineiden (lannoitteet, kasvin-suojeluaineet jne.) ja kasteluveden käytön vähentäminen, parannetaan hiilidioksidin talteenottoa maaperässä sekä pienennetään maaperän eroosio- ja suolaantumisriskiä.</u>

Muutosehdotus 17

29 artiklan 4 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
4. Viljelijällä, joka noudattaa asetuksen (EY) N:o 834/2007 29 artiklan 1 kohdassa säädettyjä luonnonmukaisen maatalouden vaatimuksia, on automaattisesti oikeus tässä luvussa tarkoitettuun tukeen. Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan ainoastaan niihin tilan yksiköihin, joita käytetään luonnonmukaiseen tuotantoon asetuksen (EY) N:o 834/2007 11 artiklan mukaisesti.	4. Viljelijällä, joka noudattaa asetuksen (EY) N:o 834/2007 29 artiklan 1 kohdassa säädettyjä luonnonmukaisen maatalouden vaatimuksia, on automaattisesti oikeus tässä luvussa tarkoitettuun tukeen. <u>Tätä oikeutta sovelletaan myös niihin viljelijöihin, joiden maatila sijaitsee jäsenvaltioiden kansallisella tai alueellisella tasolla tunnustamilla ympäristönsuojeluvyöhykkeillä, sekä maatalousmaahan, johon sovelletaan maaseudun kehittämisohjelmien yhteydessä tehtyjä maatalouden ympäristösi-toumuksia.</u> Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan ainoastaan niihin tilan yksiköihin, joita käytetään luonnonmukaiseen tuotantoon asetuksen (EY) N:o 834/2007 11 artiklan mukaisesti.

Muutosehdotus 18

30 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
<p>Viljelyn monipuolistaminen</p> <p>1. Jos viljelijällä on yli 3 hehtaaria peltoalaa, eikä sitä käytetä kokonaisuudessaan nurmituotantoon (kylvetty tai luontainen), eikä se ole merkittävän osan vuodesta kokonaan kesannolla tai kokonaan sellaisten kasvien viljelyssä, jotka kasvavat veden alla, peltoalalla on viljeltävä vähintään kolmea eri kasvia. Jokaisen mainituista kolmesta viljelykasvista on kuitenkin katettava vähintään 5 prosenttia peltoalasta, ja pääkasvin osuus saa olla enintään 70 prosenttia peltoalasta.</p> <p>2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 55 artiklan mukaisesti viljelykasvin määritelmän ja eri viljelykasvien osuuksien tarkan laskentamenetelmän vahvistamiseksi.</p>	<p>Viljelyn monipuolistaminen</p> <p>1. Jos viljelijällä on yli 3 hehtaaria peltoalaa, eikä sitä käytetä kokonaisuudessaan nurmituotantoon (kylvetty tai luontainen), eikä se ole merkittävän osan vuodesta kokonaan kesannolla tai kokonaan sellaisten kasvien viljelyssä, jotka kasvavat veden alla, peltoalalla on viljeltävä vähintään kolmea eri kasvia. Jokaisen mainituista kolmesta viljelykasvista on kuitenkin katettava vähintään 5 prosenttia peltoalasta, ja pääkasvin osuus saa olla enintään 70 prosenttia peltoalasta.</p> <p>2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 55 artiklan mukaisesti viljelykasvin määritelmän ja eri viljelykasvien osuuksien tarkan laskentamenetelmän vahvistamiseksi.</p> <p><u>3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, näitä määryksiä voidaan mukauttaa, mikäli viljelijä on tehnyt 29 artiklassa tarkoitetun alueellisen sopimuksen.</u></p>

Muutosehdotus 19

32 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
<p>Viljelijän on varmistettava, että vähintään 7 prosenttia hänen 25 artiklan 2 kohdassa määritellyistä tukikelpoisista hehtaareistaan – pysyvänä nurmena olevat alat pois luetuina – on luonnonhoitoalaa, jollaista ovat esimerkiksi kasantoalat, pengerrykset, maisemapiirteet, suojakaistat ja 25 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettut metsitetyt alat.</p>	<p>Viljelijän on varmistettava, että vähintään 7 prosenttia hänen 25 artiklan 2 kohdassa määritellyistä tukikelpoisista hehtaareistaan – pysyvänä nurmena olevat alat pois luetuina – on luonnonhoitoalaa, jollaista ovat esimerkiksi kasantoalat, pengerrykset, maisemapiirteet, suojakaistat, pysyvät laidunmaat ja 25 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettut metsitetyt alat.</p> <p><u>Jos alue- ja paikallisviranomaisten ja maataloustuottajaryhmän välillä tehdään 29 artiklassa tarkoitettu alueellinen sopimus, 7 prosentin enimmäismäärä voidaan laskea kaikkien sopimuksen alaisten hehtaarien pohjalta. Tämä voi tapahtua yhteisvastuullisesti tilojen kesken.</u></p>

Perustelu

Tilakohtainen taso ei maatalouden ja ympäristön näkökulmasta sovellu luonnonhoitoalaksi muutettavien hehtaarien määrittelyyn. Se aiheuttaa hankaluuksia viljelijöille. Osuus tulisi määrittellä useiden tilojen muodostaman kokonaisuuden tai pienten maatalousalueiden tasolla, ja tavoitteeksi asetettu kokonaiskeskiarvo tulisi saavuttaa yhteisvastuumekanismin avulla.

Muutosehdotus 20

33 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
<p>33 artikla Rahoitusta koskevat säännöt</p> <p>1. Jäsenvaltion on käytettävä tässä luvussa tarkoitettujen tuen rahoittamiseen 30 prosenttia liitteessä II esitetystä kansallisesta enimmäismäärästä.</p>	<p>33 artikla Rahoitusta koskevat säännöt</p> <p>1. Jäsenvaltion on käytettävä tässä luvussa tarkoitettujen tuen rahoittamiseen 30 prosenttia liitteessä II esitetystä kansallisesta enimmäismäärästä.</p> <p><u>2. Jos sovelletaan 20 artiklaa, jäsenvaltiot voivat määrittellä erilaiset rahoitusosuudet kyseisessä artiklassa tarkoitettuille alueille.</u></p>

Perustelu

Erilaisten rahoitustasojen huomioiminen ympäristötoimenpiteissä lisää joustavuutta ja tukee toissijaisuusperiaatteen soveltamista.

Muutosehdotus 21

34 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Yleiset säännöt	Yleiset säännöt
<p>1. Jäsenvaltio voi myöntää tukea viljelijälle, jolla on oikeus tukeen 1 luvussa tarkoitettussa perustukijärjestelmässä ja jonka tila sijaitsee kokonaan tai osittain jäsenvaltion asetuksen (EU) N:o [RDR] 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimeämällä alueilla, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia rajoitteita.</p> <p>2. Jäsenvaltio voi päättää myöntää 1 kohdassa tarkoitettua tukea kaikille kyseisen kohdan soveltamisalaan kuuluville alueille tai vaihtoehtoisesti rajoittaa tuen puolueettomin ja syrjimättömin perustein vain joillekin asetuksen (EU) N:o [RDR] 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille alueille.</p> <p>3. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettua tukea myönnetään vuosittain sellaisilla alueilla sijaitsevaa tukikelpoista hehtaaria kohden, joille jäsenvaltio on päättänyt myöntää tukea tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja se maksetaan, kun asianomainen viljelijä aktivoi kyseisiin hehtaareihin liittyvät tukioikeudet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan, rahoituskurin, asteittaisten alennusten ja tukikattojen, 7 artiklassa tarkoitettua lineaarisen vähennyksen ja asetuksen (EU) N:o [HZR] 65 artiklan mukaisesti määrättyjen vähennysten ja poissulkemisten soveltamista.</p> <p>4. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettu hehtaarikohtainen tuki lasketaan jakamalla 35 artiklan soveltamisesta johtuva määrä 26 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettujen, sellaisilla alueilla sijaitsevien tukikelpoisten hehtaarien lukumäärällä, joille jäsenvaltio on päättänyt myöntää tukea tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.</p> <p>5. Jäsenvaltio voi soveltaa tässä luvussa tarkoitettua tukea alueellisella tasolla tässä kohdassa säädetyn edellytyksin.</p> <p>Tällöin jäsenvaltion on määriteltävä alueet puolueettomin ja syrjimättömin perustein, jollaisia ovat muun muassa alueiden luonnonolosuhteista johtuvien rajoitteiden ominaispiirteet ja maatalouden harjoittamisolosuhteet.</p> <p>Jäsenvaltion on jaettava 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kansallinen enimmäismäärä alueiden kesken puolueettomin ja syrjimättömin perustein.</p> <p>Alueellinen tuki lasketaan jakamalla kolmannen alakohdan mukaisesti laskettu alueellinen enimmäismäärä 26 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettujen, sellaisilla alueilla sijaitsevien tukikelpoisten hehtaarien lukumäärällä, joille jäsenvaltio on päättänyt myöntää tukea tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.</p>	<p>1. Jäsenvaltio voi myöntää tukea viljelijälle, jolla on oikeus tukeen 1 luvussa tarkoitettussa perustukijärjestelmässä ja jonka tila sijaitsee kokonaan tai osittain jäsenvaltion asetuksen (EU) N:o [RDR] 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimeämällä alueilla, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia rajoitteita.</p> <p>2. Jäsenvaltio voi päättää myöntää 1 kohdassa tarkoitettua tukea kaikille kyseisen kohdan soveltamisalaan kuuluville alueille tai vaihtoehtoisesti rajoittaa tuen puolueettomin ja syrjimättömin perustein vain joillekin asetuksen (EU) N:o [RDR] 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille alueille.</p> <p>3. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettua tukea myönnetään vuosittain sellaisilla alueilla sijaitsevaa tukikelpoista hehtaaria kohden, joille jäsenvaltio on päättänyt myöntää tukea tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja se maksetaan, kun asianomainen viljelijä aktivoi kyseisiin hehtaareihin liittyvät tukioikeudet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan, rahoituskurin, asteittaisten alennusten ja tukikattojen, 7 artiklassa tarkoitettua lineaarisen vähennyksen ja asetuksen (EU) N:o [HZR] 65 artiklan mukaisesti määrättyjen vähennysten ja poissulkemisten soveltamista.</p> <p>4. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettu hehtaarikohtainen tuki lasketaan jakamalla 35 artiklan soveltamisesta johtuva määrä 26 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettujen, sellaisilla alueilla sijaitsevien tukikelpoisten hehtaarien lukumäärällä, joille jäsenvaltio on päättänyt myöntää tukea tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.</p> <p>5. <u>Jos sovelletaan 20 artiklaa</u>, jäsenvaltio voi soveltaa tässä luvussa tarkoitettua tukea alueellisella tasolla tässä kohdassa säädetyn edellytyksin.</p> <p>Tällöin jäsenvaltion on määriteltävä alueet puolueettomin ja syrjimättömin perustein, jollaisia ovat muun muassa alueiden luonnonolosuhteista johtuvien rajoitteiden ominaispiirteet ja maatalouden harjoittamisolosuhteet.</p> <p>Jäsenvaltion on jaettava 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kansallinen enimmäismäärä alueiden kesken puolueettomin ja syrjimättömin perustein.</p> <p>Alueellinen tuki lasketaan jakamalla kolmannen alakohdan mukaisesti laskettu alueellinen enimmäismäärä 26 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettujen, sellaisilla alueilla sijaitsevien tukikelpoisten hehtaarien lukumäärällä, joille jäsenvaltio on päättänyt myöntää tukea tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.</p>

Perustelu

Muutosehdotuksella mahdollistetaan alueellinen soveltaminen 20 artiklan mukaisesti.

Muutosehdotus 22

35 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Jäsenvaltio voi 1 päivään elokuuta 2013 asti päättää käyttää 34 artiklassa tarkoitetun tuen rahoittamiseen enintään 5 prosenttia liitteessä II esitetystä kansallisesta enimmäismäärästä.	Jäsenvaltio voi 1 päivään elokuuta 2013 asti päättää käyttää 34 artiklassa tarkoitetun tuen rahoittamiseen enintään 5 <u>10</u> prosenttia liitteessä II esitetystä kansallisesta enimmäismäärästä.

Perustelu

Epäsuotuisassa asemassa oleville alueille myönnetään kaudella 2007–2013 tukea 12,6 miljardia euroa. Ehdotettujen määrärahojen kaksinkertaistaminen 10 prosenttiin kansallisista määrärahoista eli 31,7 miljardiin euroon olisi epäsuotuisia alueita tai luonnonolosuhteista johtuvista rajoitteista kärsiviä alueita tukeva merkittävä tasapainotus.

Muutosehdotus 23

36 artiklan 1 ja 2 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
1. Jäsenvaltion on myönnettävä tukea nuorelle viljelijälle, jolla on oikeus tukeen 1 luvussa tarkoitetussa perustukijärjestelmässä.	1. Jäsenvaltion on myönnettävä tukea nuorelle aloittavalle <u>nuorella aloittavalle</u> viljelijälle, jolla on oikeus tukeen 1 luvussa tarkoitetussa perustukijärjestelmässä.
2. Tässä luvussa 'nuorella viljelijällä' tarkoitetaan	2. Tässä luvussa ' nuorella aloittavalla <u>nuorella aloittavalla</u> viljelijällä' tarkoitetaan
a) luonnollista henkilöä, joka on perustamassa ensimmäistä tilaansa maatalousyrittäjänä tai on perustanut sellaisen asetuksen (EU) N:o [HZR] 73 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa perustukijärjestelmässä jätettyä ensimmäistä hakemusta edeltävien viiden vuoden aikana; ja	a) luonnollista henkilöä, joka on perustamassa ensimmäistä tilaansa maatalousyrittäjänä tai on perustanut sellaisen asetuksen (EU) N:o [HZR] 73 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa perustukijärjestelmässä jätettyä ensimmäistä hakemusta edeltävien viiden vuoden aikana; <u>ja</u>
b) joka on a alakohdassa tarkoitetun hakemuksen jättämishetkellä alle 40-vuotias.	b) joka on a alakohdassa tarkoitetun hakemuksen jättämishetkellä alle 40-vuotias.

Muutosehdotus 24

38 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
1. Jäsenvaltiot voivat myöntää viljelijöille tuotantosidonnaista tukea tässä luvussa vahvistetuin edellytyksin. Tuotantosidonnaista tukea voidaan myöntää seuraavilla aloilla ja seuraaville tuotannoille: vilja, öljysiemenet, valkuaiskasvit, palkokasvit, pellava, hamppu, riisi, pähkinät, tärkkelysperuna, maito ja maitotuotteet, siemenet, lampaan- ja vuohenliha, naudan- ja vasikanliha, oliiviöljy, silkkiäistoukat, kuivarehu, humala, sokerijuurikas, sokeriruoko, juurisikuri, hedelmät ja vihannekset sekä lyhytkiertoinen energiapuu.	1. Jäsenvaltiot voivat myöntää viljelijöille <u>viljelijöille</u> tuotantosidonnaista tukea tässä luvussa vahvistetuin edellytyksin. Tuotantosidonnaista tukea voidaan myöntää <u>seuraavilla aloilla ja seuraaville tuotannoille: vilja, öljysiemenet, valkuaiskasvit, palkokasvit, pellava, hamppu, riisi, pähkinät, tärkkelysperuna, maito ja maitotuotteet, siemenet, lampaan- ja vuohenliha, naudan- ja vasikanliha, oliiviöljy, silkkiäistoukat, kuivarehu, humala, sokerijuurikas, sokeriruoko, juurisikuri, hedelmät ja vihannekset sekä lyhytkiertoinen energiapuu, virallisten laatumerkintöjen alaiset maataloustuotteet, myös luomutuotanto. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa määrittellä itse muita aloja, joilla voidaan myöntää tuotantosidonnaista tukea.</u>

Perustelu

Tukien tuotantosidonnaisuus on taloudellisesta ja alueellisesta näkökulmasta välttämätöntä tuotannon tason takaamiseksi kyseisillä aloilla.

Muutosehdotus 25

38 artiklan 4 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
4. Tuotantosidonnaista tukea voidaan myöntää vain siinä määrin kuin on tarpeen luoda kannustimia nykyisen tuotantotason säilyttämiseksi asianomaisilla alueilla.	4. Tuotantosidonnaista tukea voidaan myöntää vain siinä määrin kuin on tarpeen luoda kannustimia nykyisen tuotantotason säilyttämiseksi asianomaisilla alueilla, <u>erityisesti luonnonolosuhteista johtuvista rajoitteista kärsivillä alueilla, joita ovat esimerkiksi saarialueet ja syrjäisimmillä alueilla, sekä tuotannonaloilla, jotka tukevat työllisyyttä.</u>

Perustelu

Tukien tuotantosidonnaisuus on taloudellisesta ja alueellisesta näkökulmasta välttämätöntä tuotannon tason takaamiseksi kyseisillä alueilla.

Muutosehdotus 26

38 artiklan 5 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Yleiset säännöt	Yleiset säännöt
1. Jäsenvaltiot voivat myöntää viljelijöille tuotantosidonnaista tukea tässä luvussa vahvistetuun edellytykseen.	1. Jäsenvaltiot voivat myöntää viljelijöille tuotantosidonnaista tukea tässä luvussa vahvistetuun edellytykseen.
Tuotantosidonnaista tukea voidaan myöntää seuraavilla aloilla ja seuraaville tuotannoille: vilja, öljysiemenet, valkuaiskasvit, palkokasvit, pellava, hamppu, riisi, pähkinät, tärkkelysperuna, maito ja maitotuotteet, siemenet, lampaan- ja vuohenliha, naudan- ja vasikanliha, oliiviöljy, silkkiäistoukat, kuivarehu, humala, sokerijuurikas, sokeriruoko, juuriskuri, hedelmät ja vihannekset sekä lyhytkiertoinen energia-puu.	Tuotantosidonnaista tukea voidaan myöntää seuraavilla aloilla ja seuraaville tuotannoille: vilja, öljysiemenet, valkuaiskasvit, palkokasvit, pellava, hamppu, riisi, pähkinät, tärkkelysperuna, maito ja maitotuotteet, siemenet, lampaan- ja vuohenliha, naudan- ja vasikanliha, oliiviöljy, silkkiäistoukat, kuivarehu, humala, sokerijuurikas, sokeriruoko, juuriskuri, hedelmät ja vihannekset sekä lyhytkiertoinen energia-puu.
2. Tuotantosidonnaista tukea voidaan myöntää ainoastaan sellaisille aloille tai jäsenvaltion alueille, joilla esiintyy vaikeuksia tietyillä taloudellisista ja/tai yhteiskunnallisista ja/tai ympäristöllisistä syistä erityisen tärkeillä maatalouden muodoilla tai aloilla.	2. Tuotantosidonnaista tukea voidaan myöntää ainoastaan sellaisille aloille tai jäsenvaltion alueille, joilla esiintyy vaikeuksia tietyillä taloudellisista ja/tai yhteiskunnallisista ja/tai ympäristöllisistä syistä erityisen tärkeillä maatalouden muodoilla tai aloilla.
3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, tuotantosidonnaista tukea voi myöntää myös sellaisille viljelijöille, joilla on 31 päivänä joulukuuta 2013 asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 3 luvun 2 jakson ja 71 m artiklan sekä asetuksen (EY) N:o 73/2009 60 artiklan ja 65 artiklan neljännen alakohdan mukaisesti myönnettyjä tukioikeuksia ja joilla ei ole tukikelpoisia hehtaareita tukioikeuksien aktivoimiseksi tämän asetuksen III osaston 1 luvussa tarkoitettussa perustukijärjestelmässä.	3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, tuotantosidonnaista tukea voi myöntää myös sellaisille viljelijöille, joilla on 31 päivänä joulukuuta 2013 asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 3 luvun 2 jakson ja 71 m artiklan sekä asetuksen (EY) N:o 73/2009 60 artiklan ja 65 artiklan neljännen alakohdan mukaisesti myönnettyjä tukioikeuksia ja joilla ei ole tukikelpoisia hehtaareita tukioikeuksien aktivoimiseksi tämän asetuksen III osaston 1 luvussa tarkoitettussa perustukijärjestelmässä.
4. Tuotantosidonnaista tukea voidaan myöntää vain siinä määrin kuin on tarpeen luoda kannustimia nykyisen tuotantotason säilyttämiseksi asianomaisilla alueilla.	4. Tuotantosidonnaista tukea voidaan myöntää vain siinä määrin kuin on tarpeen luoda kannustimia nykyisen tuotantotason säilyttämiseksi asianomaisilla alueilla.
5. Tuotantosidonnainen tuki myönnetään vuotuisena tukena tietyissä määrällisissä rajoissa tiettyjen pinta-alojen perusteella sekä tuotosten tai tietyn eläinmäärän perusteella.	5. <u>Jos sovelletaan 20 artiklaa, jäsenvaltiot voivat määrittellä erilaiset rahoitusosuudet kyseisessä artiklassa tarkoitetuille alueille.</u>
6. Tämän artiklan mukaisesti myönnettävän tuotantosidonnaisen tuen on oltava johdonmukainen unionin muiden toimenpiteiden ja politiikkojen kanssa.	6. Tämän artiklan mukaisesti myönnettävän tuotantosidonnaisen tuen on oltava johdonmukainen unionin muiden toimenpiteiden ja politiikkojen kanssa.

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
7. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 55 artiklan mukaisesti	7. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 55 artiklan mukaisesti
a) tässä luvussa tarkoitetun tuen myöntämisedellytyksistä;	a) tässä luvussa tarkoitetun tuen myöntämisedellytyksistä;
b) säännöistä, jotka koskevat johdonmukaisuutta muiden unionin toimenpiteiden kanssa ja tuen kumuloitumista.	b) säännöistä, jotka koskevat johdonmukaisuutta muiden unionin toimenpiteiden kanssa ja tuen kumuloitumista.

Perustelu

Muutosehdotuksella mahdollistetaan alueellinen soveltaminen 20 artiklan mukaisesti.

Muutosehdotus 27

47 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Yleiset säännöt	Yleiset säännöt
1. Viljelijä, jolla on 21 artiklan mukaisesti vuonna 2014 myönnettyjä tukioikeuksia ja jonka osalta täyttyvät 10 artiklan 1 kohdan mukaiset vähimmäisvaatimukset, voi hakea tässä luvussa säädetyn edellytyksin yksinkertaistettuun järjestelmään, jäljempänä 'pienviljelijäjärjestelmä'.	1. Viljelijä, jolla on 21 artiklan mukaisesti vuonna 2014 myönnettyjä tukioikeuksia ja jonka osalta täyttyvät 10 artiklan 1 kohdan mukaiset vähimmäisvaatimukset, voi hakea tässä luvussa säädetyn edellytyksin yksinkertaistettuun järjestelmään, jäljempänä 'pienviljelijäjärjestelmä'.
2. Pienviljelijäjärjestelmän tuet korvaavat III ja IV osaston mukaisesti myönnettävät tuet.	2. Pienviljelijäjärjestelmän tuet korvaavat III ja IV osaston mukaisesti myönnettävät tuet.
3. Pienviljelijäjärjestelmään osallistuvat viljelijät vapautetaan III osaston 2 luvussa säädettyjä maatalouskäytäntöjä koskevista velvoitteista.	3. Pienviljelijäjärjestelmään osallistuvat viljelijät vapautetaan III osaston 2 luvussa säädettyjä maatalouskäytäntöjä koskevista velvoitteista.
4. Jäsenvaltion on varmistettava, että tukea ei makseta viljelijälle, jonka osalta on vahvistettu, että hän on tämän komission asetusehdotuksen julkaisupäivänä tai sen jälkeen jakanut tilansa yksinomaan päästäkseen pienviljelijäjärjestelmään. Tätä sovelletaan myös viljelijöihin, joiden tila on peräisin mainitusta jaosta.	4. Jäsenvaltion on varmistettava, että tukea ei makseta viljelijälle, jonka osalta on vahvistettu, että hän on tämän komission asetusehdotuksen julkaisupäivänä tai sen jälkeen jakanut tilansa yksinomaan päästäkseen pienviljelijäjärjestelmään. Tätä sovelletaan myös viljelijöihin, joiden tila on peräisin mainitusta jaosta.
	<u>5. Jos sovelletaan 20 artiklaa, jäsenvaltiot voivat määrittellä erilaiset rahoitusosuudet kyseisessä artiklassa tarkoitetuille alueille.</u>

Perustelu

Muutosehdotuksella mahdollistetaan alueellinen soveltaminen 20 artiklan mukaisesti.

Muutosehdotus 28

48 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Pienviljelijäjärjestelmään haluavan viljelijän on jätettävä hakemus viimeistään 15 päivänä lokakuuta 2014.	Pienviljelijäjärjestelmään haluavan viljelijän on jätettävä hakemus viimeistään 15 päivänä lokakuuta 2014.

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Jos viljelijä ei ole hakenut pienviljelijäjärjestelmään viimeistään 15 päivänä lokakuuta 2014 tai jos viljelijä päättää poistua siitä kyseisen päivämäärän jälkeen tai jos viljelijä on valinnut asetuksen (EU) N:o [RDR] 20 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen tuen, hänellä ei ole enää oikeutta osallistua järjestelmään.	Jos viljelijä ei ole hakenut pienviljelijäjärjestelmään viimeistään 15 päivänä lokakuuta 2014, <u>hakeminen on vielä mahdollista vuoden 2016 aikana 15 päivään lokakuuta asti. Viljelijällä, joka ei ole liittynyt pienviljelijäjärjestelmään 15 päivään lokakuuta 2016 mennessä tai joka tai jos viljelijä päättää poistua siitä vuodeksi 2014 tai 2016 asetetun määräajan kyseisen päivämäärän jälkeen tai joka jos viljelijä on valinnut asetuksen (EU) N:o [RDR] 20 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen tuen, hänellä ei ole enää oikeutta osallistua järjestelmään.</u>

COM(2011) 627 final/2

Muutosehdotus 29

3 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Maaseuturahasto edesauttaa Eurooppa 2020 -strategian toteuttamista edistämällä maaseudun kestävää kehittämistä kaikkialla unionissa tavalla, joka täydentää yhteisen maatalouspolitiikan, jäljempänä 'YMP', muita välineitä, koheesiopolitiikkaa ja yhteistä kalastuspolitiikkaa. Se edistää alueiden käytön ja ympäristön kannalta tasapainoisemman, ilmastoystävällisemmän ja ilmastonmuutoksen paremmin kestävänsä sekä innovatiivisemmän unionin maatalousalan kehittymistä.	Maaseuturahasto edesauttaa Eurooppa 2020 -strategian toteuttamista <u>maaseudun eurooppalaisen kehittämissuunnitelman yhteydessä</u> edistämällä maaseudun kestävää kehittämistä kaikkialla unionissa tavalla, joka täydentää yhteisen maatalouspolitiikan, jäljempänä 'YMP', muita välineitä <u>koordinoitulla ja täydentävällä tavalla koheesiopolitiikkaa ja yhteistä kalastuspolitiikkaa kanssa</u> . Se edistää alueiden käytön ja ympäristön kannalta tasapainoisemman, ilmastoystävällisemmän ja ilmastonmuutoksen paremmin kestävänsä sekä innovatiivisemmän unionin maatalousalan kehittymistä.

Perustelu

Todellinen maaseudun kehittämissuunnitelma Euroopan unionin tasolla on välttämätön. Tällainen strategia puuttuu komission ehdotuksista. Se on toteutettava jokaisessa jäsenvaltiossa kumppanussopimuksien puitteissa, ja sen on perustuttava vaatimukseen tasapainoisesta aluekehityksestä.

Muutosehdotus 30

5 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
(1) tietämyksensiirron ja innovoinnin parantaminen maa- ja metsätaloudessa sekä maaseutualueilla erityisesti seuraavilla aloilla:	(1) tietämyksensiirron ja innovoinnin parantaminen maa- ja metsätaloudessa sekä maaseutualueilla erityisesti seuraavilla aloilla, <u>joihin kunkin jäsenvaltion on käytettävä vähintään 10 prosenttia maaseuturahastosta osoitettavasta kokonaisrahoituksesta:</u>
(a) innovoinnin ja tietopohjan parantaminen maaseutualueilla;	(a) <u>alakohtaisen</u> innovoinnin ja tietopohjan parantaminen maaseutualueilla;
(b) maa- ja metsätalouden sekä tutkimuksen ja innovoinnin välisten yhteyksien vahvistaminen;	(b) maa- ja metsätalouden sekä tutkimuksen ja innovoinnin välisten yhteyksien vahvistaminen;
(c) elinikäisen oppimisen ja ammatillisen koulutuksen parantaminen maa- ja metsätalouden aloilla;	(c) elinikäisen oppimisen ja ammatillisen koulutuksen parantaminen maa- ja metsätalouden aloilla;

Perustelu

Tämä maataloustutkimusta edistävä toimi parantaa pitkällä aikavälillä osaltaan Euroopan maatalouden kilpailukykyä niin taloudellisesta kuin ekologisestakin näkökulmasta. Toimi on vastaus Euroopan maataloustuottajien ja kansalaisten suuriin odotuksiin, jotka koskevat terveellisiä ja laadukkaita elintarvikkeita sekä ympäristönsuojelua. Luonnonvarojen ja ilmastonmuutoksen parempi huomioiminen osoittamalla 10 prosenttia rahoituksesta innovointiin merkitsee EU:n tasolla 1,45 miljardia euroa vuodessa. Vertailun vuoksi

voidaan todeta, että ensimmäisen pilarin puitteissa on ympäristötoimiin myönnetty 30 prosenttia rahoituksesta eli 13,6 miljardia euroa. Ympäristöhaasteeseen vastaaminen edellyttää merkittävämpiä maatalousnnoivointia edistäviä tutkimustoimia. Näitä lisätoimia tarvitaan erityisesti pyrittäessä vastaamaan ilmastonmuutokseen, sillä sen seuraukset johtavat aikanaan perinteisten tuotantoalueiden siirtymiseen.

Muutosehdotus 31

5 artiklan 2 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
(2) <u>kaikentyyppisen maatalouden kilpailukyvyyn ja tilojen elinkelpoisuuden parantaminen erityisesti seuraavilla aloilla:</u>	(2) <u>kaikentyyppisen maatalouden kilpailukyvyyn ja tilojen elinkelpoisuuden parantaminen erityisesti seuraavilla aloilla:</u>
(a) suurista rakenteellista ongelmista kärsivien tilojen ja erityisesti tilojen, joiden osallistuminen markkinoille on vähäistä, tiettyjen alojen markkinasuuntautuneiden tilojen ja sellaisten tilojen, jotka ovat maatalouden monipuolistamisen tarpeessa, rakennemuutuksen helpottaminen;	(a) <u>suurista rakenteellista ongelmista kärsivien maatalojen ja erityisesti tilojen, joiden osallistuminen markkinoille on vähäistä, tiettyjen alojen markkinasuuntautuneiden tilojen ja sellaisten tilojen, jotka ovat maatalouden monipuolistamisen tarpeessa, nykyaikaistamisen ja rakennemuutuksen helpottaminen;</u>
(b) sukupolvenvaihdosten helpottaminen maatalousalalla;	(b) sukupolvenvaihdosten helpottaminen maatalousalalla;

Muutosehdotus 32

5 artiklan 6 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
(6) <u>sosiaalisen osallisuuden edistäminen, köyhyyden vähentäminen ja talouden kehittäminen maaseutualueilla erityisesti seuraavilla aloilla:</u>	(6) <u>sosiaalisen osallisuuden edistäminen, köyhyyden vähentäminen ja talouden kehittäminen maaseutualueilla erityisesti seuraavilla aloilla:</u>
(a) monipuolistamisen, uusien pienyritysten perustamisen ja työpaikkojen luomisen helpottaminen;	(a) <u>talouden monipuolistamisen, uusien pienyritysten perustamisen ja työpaikkojen luomisen helpottaminen edistäminen;</u>
(b) paikallisen kehittämisen edistäminen maaseutualueilla;	(b) paikallisen kehittämisen edistäminen maaseutualueilla;
(c) tieto- ja viestintätekniikan käyttömahdollisuuksien, käytön ja laadun parantaminen maaseutualueilla.	(c) <u>uuden teknologian sekä</u> tieto- ja viestintätekniikan käyttömahdollisuuksien, käytön ja laadun parantaminen maaseutualueilla;
	(d) <u>nuorten ja erityisesti naisten maaseutualueille asettautumisen helpottaminen edistämällä toimia, joilla helpotetaan työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista.</u>

Muutosehdotus 33

7 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
<i>Maaseudun kehittämisohjelmat</i>	<i>Maaseudun kehittämisohjelmat</i>
1. Maaseuturahasto toimii jäsenvaltioissa maaseudun kehittämisohjelmien välityksellä. Ohjelmissa on pantava täytäntöön maaseudun kehittämistä koskevia unionin prioriteetteja vastaava strategia toimenpiteillä, jotka määritellään III osastossa, ja näiden toimenpiteiden toteuttamiseksi haetaan tukea maaseuturahastosta.	1. Maaseuturahasto toimii jäsenvaltioissa maaseudun kehittämisohjelmien välityksellä. Ohjelmissa on pantava täytäntöön maaseudun kehittämistä koskevia unionin prioriteetteja vastaava strategia toimenpiteillä, jotka määritellään III osastossa, ja näiden toimenpiteiden toteuttamiseksi haetaan tukea maaseuturahastosta.

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
2. Jäsenvaltio voi toimittaa koko alueensa käsittävän yhtenäisen ohjelman tai joukon alueellisia ohjelmia.	2. Jäsenvaltio voi toimittaa koko alueensa käsittävän yhtenäisen ohjelman tai joukon alueellisia ohjelmia. <u>Alueellisia ohjelmia toimittavat jäsenvaltiot voivat kuitenkin suunnitella ja toteuttaa erityisiä toimenpiteitä kansallisten ohjelmien puitteissa; tällöin alueellisiin ohjelmiin ei voi sisältyä kansallisiin ohjelmiin kuuluvia toimenpiteitä.</u>
3. Alueelliset ohjelmat valinneet jäsenvaltiot voivat myös toimittaa hyväksyttäväksi kansallisen kehyksen, joka sisältää alueellisten ohjelmien yhteiset osatekijät, joille ei ole olemassa erillistä talousarviomäärärahaa.	3. Alueelliset ohjelmat valinneet jäsenvaltiot voivat myös toimittaa hyväksyttäväksi kansallisen kehyksen, joka sisältää alueellisten ohjelmien yhteiset osatekijät, joille ei ole olemassa erillistä talousarviomäärärahaa.

Perustelu

Muutosehdotuksella mahdollistetaan maaseudun kehittämisohjelmien suora alueellinen suunnittelu siten, että jäsenvaltio voi edelleen toteuttaa tiettyjä toimenpiteitä kansallisella tasolla (esimerkiksi riskinhallintapakettiin (37 artikla) kuuluvia toimenpiteitä) niiden tehokkaamman toimeenpanon takaamiseksi, ottaen huomioon asianmukaisten resurssien sekä sellaisten yhdenmukaisten täytäntöönpanomekanismien välttämättömyyden, jotka eivät vääristä kilpailua. Kansallisten ja alueellisten ohjelmien kautta toteutettujen toimenpiteiden molemminpuolinen poissulkevuus antaa komissiolle mahdollisuuden välttää toimien ja niiden rahoituksen päällekkäisyydet.

Muutosehdotus 34

8 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Jäsenvaltiot voivat sisällyttää maaseudun kehittämisohjelmiinsa temaattisia alaohjelmia, jotka edesauttavat maaseudun kehittämistä koskevien unionin prioriteettien täyttämistä ja joiden tavoitteena on vastata tunnistettuihin erityistarpeisiin erityisesti seuraavien osalta:	Jäsenvaltiot voivat sisällyttää maaseudun kehittämisohjelmiinsa temaattisia alaohjelmia, jotka edesauttavat maaseudun kehittämistä koskevien unionin prioriteettien täyttämistä ja joiden tavoitteena on vastata tunnistettuihin erityistarpeisiin erityisesti seuraavien osalta:
(a) nuoret viljelijät;	(a) nuoret viljelijät;
(b) 20 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetut pientilat;	(b) 20 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetut pientilat;
(c) 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut vuoristoalueet;	(c) 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut vuoristoalueet;
(d) lyhyet toimitusketjut.	(d) lyhyet toimitusketjut;
Liitteessä III vahvistetaan viitteellinen luettelo kunkin temaattisen alaohjelman osalta erityisen tärkeistä toimenpiteistä ja tukitoimien tyypeistä.	(e) <u>virallisen laatumerkinnän alaisten maataloustuotteiden, myös luomutuotannon, kehittäminen ja edistäminen;</u> (f) <u>kaupunkien lähialueilla harjoitettava maatalous.</u>
	Liitteessä III vahvistetaan viitteellinen luettelo kunkin temaattisen alaohjelman osalta erityisen tärkeistä toimenpiteistä ja tukitoimien tyypeistä..

Muutosehdotus 35

21 artiklan 3 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Edellä 1 kohdan mukaiset investoinnit ovat tukielpoisia, kun niihin liittyvät tukitoimet toteutetaan maaseutualueiden kuntien ja niiden peruspalvelujen kehittämissuunnitelmien mukaisesti, jos sellaisia on olemassa, ja kyseiset investoinnit ovat paikallisen kehittämisstrategian mukaisia, jos sellainen on olemassa.	Edellä 1 kohdan mukaiset investoinnit ovat tukielpoisia, kun niihin liittyvät tukitoimet toteutetaan maaseutualueiden kuntien ja niiden peruspalvelujen kehittämissuunnitelmien mukaisesti, jos sellaisia on olemassa, ja kyseiset investoinnit ovat tai jonkin muun paikallisen kehittämisstrategian mukaisesti, jos sellainen on olemassa.

Perustelu

Investointien on joka tapauksessa oltava maaseutualueiden kuntien ja niiden peruspalvelujen kehittämissuunnitelmien mukaisia, jotta voidaan taata investointien tehokas käyttö ja yhteys kuntien kehitykseen.

Muutosehdotus 36

29 artiklan 2 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Maatalouden ympäristö- ja ilmastotukia myönnetään viljelijöille, viljelijäryhmille tai viljelijöiden ja muiden maankäyttäjien ryhmille, jotka sitoutuvat vapaaehtoisesti toteuttamaan tukitoimia, joihin sisältyy yksi tai useampi maatalousmaata koskeva maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumus. Maatalouden ympäristö- ja ilmastotukia voidaan myöntää myös muille maankäyttäjille tai muiden maankäyttäjien ryhmille, jos tämä on asianmukaisesti perusteltua ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi.	Maatalouden ympäristö- ja ilmastotukia myönnetään viljelijöille, viljelijäryhmille tai viljelijöiden ja muiden maankäyttäjien ryhmille, jotka sitoutuvat vapaaehtoisesti toteuttamaan tukitoimia, joihin sisältyy yksi tai useampi maatalousmaata koskeva jotka vastaavat yhtä tai useampaa maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumusta. Maatalouden ympäristö- ja ilmastotukia voidaan myöntää myös muille maankäyttäjille tai muiden maankäyttäjien ryhmille, jos tämä on asianmukaisesti perusteltua ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi.

Perustelu

Toimien rajaus ”maatalousmaihin” tulisi poistaa, koska se vaarantaisi vakavasti tärkeitä ympäristö- ja ilmastotavoitteita. Tämä koskee esimerkiksi sellaisten alojen laiduntamista, joita ei luokitella maatalousmaaksi, sekä maatalouden ympäristötoimien toteuttamista lampialueilla, soilla ja rantavyöhykkeillä.

Muutosehdotus 37

46 artiklan 2 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Tukielpoiset menot voivat liittyä vain seuraaviin: (a) kiinteän omaisuuden rakentaminen, hankkiminen, leasing-vuokraus mukaan luettuna, tai kunnostaminen; (b) uusien koneiden ja laitteiden hankkiminen tai ostoleasing, tietokoneohjelmistot mukaan luettuina, enintään omaisuuden markkina-arvoon asti; (c) a ja b alakohdassa tarkoitettuihin menoihin liittyvät yleiskulut, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkiot, toteutettavuustutkimukset sekä patenttien tai käyttöilupien hankinta.	Tukielpoiset menot voivat liittyä vain seuraaviin: (a) kiinteän omaisuuden rakentaminen, hankkiminen, leasing-vuokraus mukaan luettuna, tai kunnostaminen; (b) uusien koneiden ja laitteiden hankkiminen tai ostoleasing, tietokoneohjelmistot mukaan luettuina, enintään omaisuuden markkina-arvoon asti; (c) <u>sellaiset investoinnit kastelujärjestelmien nykyaikaistamiseen tai luomiseen, jotka sisältävät jäsenvaltioiden tai alueiden suunnitelmiin tai ohjelmiin ja joiden kattavien ympäristövaikutusarviointien tuloksia pidetään myönteisinä niin veden laadun kuin sen määrällisenkin tilan kannalta;</u> (d) a ja b alakohdassa tarkoitettuihin menoihin liittyvät yleiskulut, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkiot, toteutettavuustutkimukset sekä patenttien tai käyttöilupien hankinta.

Muutosehdotus 38

64 artiklan 4 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Komissio jakaa täytäntöönpanosäädöksellä 1 kohdassa tarkoitettujen vuosittain jäsenvaltioille 2 kohdassa tarkoitettujen määrän vähentämisen jälkeen ottaen huomioon asetuksen (EU) N:o DP/2012 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen varojen siirron. Vuosijakaumaa vahvistaessaan komissio ottaa huomioon	Komissio jakaa täytäntöönpanosäädöksellä 1 kohdassa tarkoitettujen vuosittain jäsenvaltioille 2 kohdassa tarkoitettujen määrän vähentämisen jälkeen ottaen huomioon asetuksen (EU) N:o DP/2012 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen varojen siirron. Vuosijakaumaa vahvistaessaan komissio ottaa huomioon
(a) 4 artiklassa tarkoitettuihin tavoitteisiin liittyvät puolueettomat perusteet; ja	(a) 4 artiklassa tarkoitettuihin tavoitteisiin liittyvät puolueettomat perusteet; ja
(b) aiemmat tulokset.	(b) aiemmat tulokset;
	(c) <u>asukastiheyden</u> ;
	(d) <u>ekologisesti arvokkaiden alueiden laajuuden</u> .

Muutosehdotus 39

64 artiklan 6 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen suoritusvarauksen jakamiseksi asetuksen (EU) N:o HR/2012 45 artiklan mukaisesti maaseuturahastoa varten kannetut käytettävissä olevat käyttötarkoitukseensa sidotut tulot on lisättävä asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 18 artiklassa tarkoitettuihin määriin. Suoritusvaraus on jaettava jäsenvaltioille suhteessa niiden osuuteen maaseuturahastosta myönnetyn tuen kokonaismäärästä.	Asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen suoritusvarauksen jakamiseksi asetuksen (EU) N:o HR/2012 45 artiklan mukaisesti maaseuturahastoa varten kannetut käytettävissä olevat käyttötarkoitukseensa sidotut tulot on lisättävä asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 18 artiklassa tarkoitettuihin määriin. Suoritusvaraus on jaettava jäsenvaltioille suhteessa niiden osuuteen maaseuturahastosta myönnetyn tuen kokonaismäärästä.

COM(2011) 628 final

Muutosehdotus 40

34 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Kun komissio on tehnyt ohjelman hyväksymistä koskevan päätöksen, se maksaa ensimmäisen ennakkomaksun koko ohjelmakaudeksi. Ensimmäisen ennakkomaksun on oltava 4 prosenttia maaseuturahastosta kyseiselle ohjelmalle myönnettävästä rahoituksesta. Se voidaan jakaa enintään kolmeen erään käytettävissä olevien talousarviomäärärahojen mukaan. Ensimmäisen erän on oltava 2 prosenttia maaseuturahastosta kyseiselle ohjelmalle myönnettävästä rahoituksesta.	Kun komissio on tehnyt ohjelman hyväksymistä koskevan päätöksen, se maksaa ensimmäisen ennakkomaksun koko ohjelmakaudeksi. Ensimmäisen ennakkomaksun on oltava 4 7 prosenttia maaseuturahastosta kyseiselle ohjelmalle myönnettävästä rahoituksesta. Se voidaan jakaa enintään kolmeen erään käytettävissä olevien talousarviomäärärahojen mukaan. Ensimmäisen erän on oltava 2 prosenttia maaseuturahastosta kyseiselle ohjelmalle myönnettävästä rahoituksesta.

Perustelu

Kun otetaan huomioon maaseutuun kohdistuvien (maaseuturahastosta rahoitettavien) toimien suuri merkitys ja laaja-alaiset vaikutukset, tähänastinen 7 prosentin ennakkomaksu maaseuturahastosta kyseiselle maaseudun kehittämisohjelmalle myönnettävästä rahoituksesta tulisi säilyttää. Rahoitusasetuksen 34 artiklan 1 kohdassa ennakkomaksu on laskettu 4 prosenttiin. Tämä ohjelmaston likviditeetin selkeä heikentäminen johtaisi epätoivottuihin viivästyksiin maaseutualueita koskevien ohjelmien täytäntöönpanossa tai aiheuttaisi merkittävää ennakkorahoitukseen liittyvää hallinnollista lisätaakkaa.

Muutosehdotus 41

43 artiklan 4 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Tämän artiklan mukaiset vähennykset ja keskeytykset eivät rajoita asetuksen (EU) N:o CR/xxx 17, 20 ja 21 artiklan soveltamista.	Tämän artiklan mukaiset vähennykset ja keskeytykset eivät rajoita asetuksen (EU) N:o CR/xxx 17, 20 ja 21 artiklan soveltamista.
Asetuksen (EU) N:o CR/xxx 17 ja 20 artiklassa tarkoitettuja keskeytyksiä sovelletaan tämän artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.	Asetuksen (EU) N:o CR/xxx 17 ja 20 artiklassa tarkoitettuja keskeytyksiä sovelletaan tämän artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Perustelu

Maaseuturahaston toimien osalta rakennerahastojen (myös maaseuturahaston ja meri- ja kalatalousrahaston) yhteisessä strategiakehyksessä on määrätty, että vähennykset ovat mahdollisia, jos ennakkoehtoja ei täytetä (17 artikla). Lisäksi pidetään 5 prosentin suoritusvaraus, jonka maksaminen riippuu asetettujen tavoitteiden saavuttamisesta (18, 20 ja 21 artikla). Nämä säännöt eivät ole hyväksyttäviä, koska ne lisäävät valtavasti hallintotaakkaa edistämättä kuitenkaan itse asiaa. Ehdotuksen hylkääminen vastaa myös rakennerahastojen yhteisestä strategiakehyksestä laaditussa lausuntoluonnoksessa ilmaistua AK:n kantaa.

Bryssel 4. toukokuuta 2012

*Alueiden komitean
puheenjohtaja*
Mercedes BRESSO